

PËRJETIMI
I JETËS SË RE
PEŠË SHKALLËT E PARA

Prizren 2009

Biblioteka: **BURIMI I JETES** – Libri 15

Drejtton: Motra Svjetlana Rezo, BDH, teologe dipl.

ALFA-OMEGA 4555 E. Hinsdale Place, Littleton, Co 80122

Perktheu: M. Svjetlana Rezo me Driten Gjinaj.

Lektorimi teologjik: don Fatmiri Pera

Korektura: Profesor Izota Avdyli

Sponsoroi: Velimir dhe Marija Kovać, Tramrojt

Shtypi: NBGL “BERATI” Prizren

Parathënie

Ja edhe një libër ne bibliotekën e "Provanisë hyjnore", e cila me siguri do të të ndihmojë për thellimin e raportit tënd me Jezusin por edhe që të ju ndihmosh të tjerëve. Ky është një udhëzues i mirë. Nëpërmes të Fjalës së Zotit dhe Sakramenteve, vërtetë mund të gjejmë paqen tonë por edhe gëzimin e pranisë së Zotit në jetën tonë. A ka lumturi më të madhe se sa të gjesh paqen personale në Jezusin. Atë paqe të cilën nxënësit e morën ditën e Pashkëve kur ishin të mbyllur në dhomën e epërme dhe frikoheshin që të mos i kryqëzojnë. Jezusi i ringjallur ju dëftohet dhe ju flet: (Gjoni 20,19-23)." Në kohën tonë, kur frika është shumë e pranishme në botë, mund të gjesh paqen dhe të vishesh me forcën prej së larti, me forcën e Shpirtit Shenjt. Kështu mund të bëhesh ashtu si Krishti do: Drita e Botës dhe kripa e Tokës. Kësaj radhe falënderoj bashkëpunëtorët: Dritën e cila punoi me orë të tëra me mua, profesoreshën Izota Avdyli e cila e korrigjoi tekstin. Falënderoj meshtarin Don Fatmirin i cili lekturoi tekstin dhe e korrigjoi atë në aspektin teologjik. Falënderoj sponsorët Velimir dhe Maria Kovać, që libri të mund të shpërndahet falas. Prandaj lexues të dashur mos e leni në vitrinë por propozojani dikujt ose kthejeni aty ku e keni marrë që të vijne sa më shumë njerëz të etshëm për Ujin e Gjallë të Shpirtit Të Zotit! (Zb. 21,6.) E bashkuar në Shpirt me të gjithë ata tek të cilët do të arrij ky libër, dëshiroj që të ju bëhet burim i bekimit të Zotit.

M. Svjetlana Rezo, BDH

Këtë lekcione kanë për qëllim vendosjen e marrëdhënjeve me Zotin, largimin e ndjenjës së fajësisë, e cila paraqitet si rezultat i këputjes së marrëdhënjeve me Zotin – si pasojë e mëkatit. Nënkuptohe se jetën tonë ia kemi besuar Zotit të mirë e të dashur. Kjo do të thotë se nuk dëshirojmë të arrijmë vetëm minimumin e jetës sonë fetare, përkundrazi, ne dëshirojmë të bëjmë sa më shumë që është e mundur që të arrijmë një lidhje të fortë me Zotin, përmes Jezusit, sakramenteve të shenjta dhe Shkrimit Shenjt.

ALPHA – OMEGA
4555 EAST HINSDALE PLACE
LITTLETON, CO 90122

(ALPHA - OMEGA Përmbajtjen dhe materialin e ka aprovuar Ileshkvi Charles Chaput për përdorim në ipeshkvinë Rapid City, South Dakota)

“Nisu drejtë Krishtit, por jo sikur drejtë atij që ka vetëm zemër njerëzore, por drejtë atij që është Zot i vërtetë.

Nisu drejt tij si drejt atij që të don. Nëse e kupton këtë pakëz më mirë, të gjitha do t’i keshë të qarta dhe gjithçka do të duket e thjeshtë.

Ai nuk kërkon që të dalësh para tij me ceremonial. Nuk mund të jesh sa duhet i thjeshtë, fëminor, i drejtpërdrejtë...

Përse nuk ju beson Fjalëve të tij? Përse do të thoshte se të do, nëse nuk bënten ashtu?

Rruga më e shkurtër drejt zemrës se Zotit është që ta mbash për Fjale. I shenjtë është ai që fjalë për fjalë u beson premtimeve të Zotit, dhe që beson se ato do të përmushen në tërësi.”

Ate Daniel Considine

HYRJE

Ç'është ALFA – OMEGA?

Ç`do të thotë të keshë besim të gjallë në Jezus Krishtin – të ecish me Të, të bisedosh me të, të jesh i vetëdijshëm për praninë dhe mendimin e tij, në jetën tonë të përditshme. Si mund të zhvillojmë bisedën tonë të përditshme për dashurinë – me Atin tonë qiellor? Si të përjetojmë në çdo moment udhëheqjen e Shpirtit Shenjt? Si t'i duam të tjerët – madje edhe ata të cilët është vështirë për t'i dashur – me dashuri të paanshme Hyjnore? Si mund të rritemi në fe dhe t'u ndihmojmë të tjerëve që ta njohin dhe ta duain?

Përmes lëjes ALFA – OMEGA, shumë janë ata që kanë gjetur përgjigjet në këto pyetje dhe për çdo ditë e përjetojnë lidhjen e tyre me Zotin.

ALPHA – OMEGA është lëvizje fetare e katolikëve laikë e themeluar sipas dispozitave të Papë Palit VI, si është shprehur në letrën e tij apostolike “Evangjeli muntiandi” (Ungjillizimi i botës moderne”). Lëvizja lindi në / i Itali, në vitin 1975. Tanimë ndihmon katolikët në disa vende të Europës dhe Amerikës. U ndihmon që të përjetojnë gëzimin e jetës në Krishtin, dhe që këtë gëzim ta ndajnë fen me të tjerët.

PËR KË ËSHTË KJO LËVIZJE?

Përgatitja matërijali i ALPHA – OMEGA është për katolikët që dëshirojnë lidhje të fortë me Zotin përmes Jezusit, sakramenteve të tij, dhe Shkrimit Shenjt. Për katolikët të cilët dëshirojnë të mësohen që të ndajnë me të tjerët besimin e tyre në Krishtin, në mënyrë të thjeshtë dhe të suksesshme.

CILI ËSHTË QËLLIMI I KËSAJ LËVIZJEJE?

Qëllimi i ALPHA – OMEGA është paraqitur më së miri përmes pesë pikave, të letrës apostolike të Papa Palit VI, “Ungjillizimi i botës moderne”, si vijojnë

1. Dëshmitar i jetës: ”Shikoni një ose disa të krishterë, të ciët në mjedisin e bashkësin tyre tregojnë aftësinë për të kuptuar dhe pranuar, duke e ndarë jetën dhe fatin me njerëzit tjerë, realitetin e tyre me pëpjekët e të gjithëve për çdo gjë që është e mirë dhe humane. Të supozojmë se ata e shëndrisin fenë e tyre në mënyrë të thjeshtë dhe të sinqertë në vlera, që janë mbi vlerat e përditshmëris, dhe shpresën e tyre në diçka të padukshme, diçka që është vështirë edhe të

paramendohet. Me këtë lloj dëshmie të pa fjalë këta të krishterë nxisin pyetje të pa kundërshtueshme në zemrat e atyre që shohin se si ata jetojnë.

Pse janë ata të këtillë? Përse jetojnë ashtu? Çka dhe kush i frymëzon? Përse gjenden në mesin tonë? Dëshmia e këtillë është deftimi i heshtur i lajmeve të Zotit, por kumtim shumë i fuqishëm dhe efektiv. Ky është akti i fillestar i ungjillzimit (deftim).

2. Lajmërimi i qartë: Megjithatë kjo nuk mjafton, sepse edhe dëshmia më e bukur do të humbë në vlerë nëse nuk është e qartësuar dhe e arsyetuar. Për këtë shën. Pjetri ka thënë: “Jini gjithmonë të gatshëm t’i jepni përgjigje gjithëcilit që prej jush kërkon arsyen e shpresës që është në ju” (1 Pjt 3, 15) – dhe ka shpjeguar me shpalljen e Jezu Krishtit. Lajmi i gëzueshem që e kumton dëshmia e jetës duhet të jetë deftuar me fjalën e shpjeguar. Nuk ka ungjillzim të vërtetë nëse nuk janë të kumtuar Emri, mësimi, jeta, prëmtimet, mbretëria dhe fshehtësia e Jezusit Nazarenas, Birit të Zotit.

3. Dorëzimi i jetës: “Deftimi arrinë zhvillimin e vet të parë vetëm atëherë kur dëgjohet, pranohet, aprovohet dhe nëse ai që e pranon këtë i mbetet besnik. Besnikëria ndaj të vërtetës që na e ka deftuar Zoti në mëshirën e vet. Për më tepër, besnikëria ndaj programit jetësor – jetës së shëndëruar - që na e propozon Ai.

4. Shumëzimi shpirtëror: Personi që e ka pranuar ungjillzimin ai i ungjillizon të tjerët. Këtu qëndron provimi i të vërtetës, vërtetësia e ungjillzimit: Nuk mund të pranohet që personi të pranojë Fjalën, t’i dorëzohet Mbretërisë e të mos bëhet dëshmitar që shpall të vërtetën.

5. Veprimi i Shpirtit Shenjt: “Ungjillizimi nuk do të ishte i mundur pa veprim e Shpirtit Shenjt...! Teknika e ungjillzimit është e mirë, por as ata më të mirët nuk mund të zëvendësojnë veprimtarinë e Shpirtit Shenjt...! As pregaditja më e përkryer e ungjilliezuesve nuk ka efekt pa Shpirtin Shenjt. Pa Shpirtin Shenjt edhe dialektika me e bindëshme është e pa fuqishme në zemrën e njeriut. Edhe planet ma të zhvilluara në bazë sociologjike dhe psikologjike janë të pavlefshme pa të! Duhet thënë se Shpirti Shenjt është ndërmjetësuesi kryesor i ungjillzimit. Ai është Ai që nxit çdo përsosje për të shpallur ungjillin. Ky është Ai përmes të cilit pranojmë dhe kuptojmë Fjalën e shëlbimit. (Evangelii Nunciandi, 21-24-75).

ALPHA – OMEGA ka strategji të trefishtë për arritjen e qëllime të veta: **Përvetësimi, ndërtimi dhe dërgimi.**

1. Përvetësimi – I meshkujve dhe femrave që t’i dorëzohen Krishtit personalisht. Jezusi u afrua e u tha: “Më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë. Prandaj, shkoni e bëni nxënës të mi të gjithë popujt! Pagëzoni në emër të Atit e të Birit e të Shpirtit Shenjt! Mësoni që të zbatojnë gjithçka ju kam urdhëruar! Dhe, ja unë jam me ju përgjithmonë – deri në të sosur të botës!” (Mt 28, 18- 20).

2. Ndërtimi – i lidhjes personale me Krishtin: ”Ne kumtojmë Atë. Qortojmë çdo njeri dhe

mësojmë gjithkënd me çdo njohuri për të bërë që gjithëkush t'ia arrijë përsosmërisë në Krishtin” (Kol 1,28).

3. Dërgimi i tyre që t'i përfitojnë të tjerët për Krishtin: “Dhe çka dëgjove prej meje në praninë e shumë dëshmitarëve, ato mësoju, njerëzve besimtar, atyre që do të jenë të aftë t'i mësojn edhe tjerët”. (2 Tim 2,2).

Këto që vijojn janë mjete **ndihmëse** që i shfrytëzojmë për t'ia arritur qëllimit.

Seminar (gjatë wikend – it, fundjavës) për mësimin e fesë, i cili përmban porositë themelore:

- * Si të përjetohet dashuria dhe falja e Zotit.
- * Si të jemi të mbushur me Shpirtin Shenjt.
- * Si të jemi të udhëhequr dhe të forcuar me Shpirtin Shenjt.
- * Si të afrojmë të tjerëve Jezu Krishtin në fuqi dhe dashuri të Shpirtit Shenjt.
- * Themeli i ungjillizimit në Kishën Katolike.
- * Si të udhëheqet grupi me drejtimin ungjillore.

Libreza: Njohja personale e Zotit.

Libreza: Përjetimi e jetës së re.

Fletushka: Zhvillimi i bisedës me Zotin.

(Metoda e pjesëmarjes ungjillore.)

Paraqitja e punës në ALPHA – OMEGA:

WEEKEND (Fundjava
SEMINARET

Udhëheqësit

Grupi pjesëmarrës
ungjillor

Dorëzimi Krishtit
(Njohja personale e Zotit)

Ndjekja personale
(Avantura e jetës së re)

Wekeend, seminari (i fundjavorës)

Bashkësia e pjesëmarrësve të
Ungjillimit

Dorëzimi Krishtit
(Njohja personale e Zotit)

Etj.

“DO TË PRANONI FUQINË”

Atë Roy Bower

Nëse shihni një njëri si ngulë një gozhdë në mur dhe befas lëshon nga dora çekiçin duke bërtitur dhe kërcyer – kuptohet se ka ndodhur diçka. Nëse i afrohem dhe ai thotë: “O Zoti im, kam goditur gjishtin e madh”, nuk do të iu bën përshtypje të madhe edhe do të harroni këtë gjë pas 30 sekondash. Por nëse ai lëshon britma edhe më tutje, duke shkaktuar zhurmë të madhe, do të bindenit se është i lënduar seriozisht.

Kështu ka ndodhur një mengjes në Jeruzalem. Disa kanë mundur të supozojnë se ka qenë stuhi – erë e tmerrshme dhe vetëtima që përcjellin çrregullimet atmosferike. Kur 120 njerëz kanë dalur me vrap në rrugë, njëziti përreth kanë mundur të mendojnë se rrufeja ka goditur shtëpinë. Në të vërtetë këta 120 njerëz të rëndomtë që kanë hyrë në shtëpi kohë më parë, kanë dalur nga shtëpia plot ngazëllim duke e rrezatuar një përvojë të re dhe duke gjetur një forcë të re – me dëshirë të madhe duke vrapuar rrugëve dhe duke e shpallur mbarimin të botës. Këta njerëz ishin të nxituar nga një forcë e fuqishme që ishte tyre.

Shtëpinë nuk e ka goditur rrufeja. E ka goditur Shpirti Shenjt në ditën e Rrëshajve.

Po të kishin thënë këta 120 njerëz, thjeshtë, se në jetën e tyre ka hyrë Shpirti Shenjt, askush nuk do t'i jepte rëndësi kësaj ngjarjeje. Mirëpo, nuk ka qenë kështu! Jeruzalemi ka qenë në ngazëllimi spektakular. Nuk ka qenë më e mundur të ndalet Shpirti Shenjt, i cili është shprehur përmes këtyre njerëzve, ashtu si nuk mund të ndalen valët e Niagarës.

Është fakt i jashtëzakonshëm që shumë hereza të kohës së hershme, kur ka vuajtur Kisha, kanë hedhur dyshimi në Vetën e dytë Hyjnore –Jezu Krishtin, por vetëm disa kanë dyshuar në ekzistimin e vetës së Tretë Hyjnore – Shpirti Shenjt. Ka qenë kështu, për shkak se në Shpirti Shenjt nuk mund të dyshohet.

Ishin aty 120 njerëz të thjeshtë e të zakonshëm, të cilët e kanë rrotulluar botën kryengulthi. Atë ditë u kthyen 3000 njerëz. Papritmas, ata u mbushën me një energji të madhe, ishin të palodhur, gati shpërthenin nga dëshira e pakundërshtueshme për të përhapur fenë e tyre të fortë. Askush nuk ka mundur të dyshojnë në të ekzistimin e Shpirti Shenjt. Ai është parë qartë në jetën e të krishtërve të parë, ashtu që nuk ka patur kurrfarë dyshimi.

Zoti ynë ka ardhur në këtë botë në qetësi, si fëmi i vogël. Me jetën e vet në këtë botë ka futur një farë shqetësimi. Ka qenë i vrarë në kryq, është ngjallur nga të vdekurit, dhe po të ishte ky fundi i ngjarjes, Jezu Krishti ndoshta do të meritonte një shënim në faqet e librave të historisë. Mirëpo, ky nuk ishte fundi. Kur e ka lëshuar këtë botë, Jezusi ju ka dërguar **Shpirti Shenjt** të krishtërve të vet, dhe ky ka ndryshuar çdo gjë. Ky nuk ka ardhur për të shpallur veten, por për të frymëzuar jetërat e njerëzve të vdekshëm që të jenë dëshmitarë të Jezu Krishtit dhe që të përhapin nëpër botë ungjillin e tij. Veprimtaria e Shpirtit Shenjt ka kumbuar me sukses. Dhe kështu, që në librat historikë mos të mbetet vetm një shënim për Jezu Krishtin, nxënësit e tij me ndihmën e Shpirtit Shenjt kanë ndryshuar çdo gjë.

Shikoni martirët e panumërt të mbushur me Shpirti Shenjt, të cilët në Emër të Jezusit e kanë mundur zjarrin, shpatën dhe luajt nëpër arena. Shikoni misionarët, të cilët gjatë tërë kohës të mbushur me Shpirti qëndrushmerinë e kanë përhapur Ungjillin e Krishtit dhe kanë bërë që edhe paganizmi me i fuqishëm të duket i marrë. Shikoni për shembull në ato fise pagane që kanë sulmuar Europën me qëllim që ta zhdukin krishterimin, ndërkaq kanë përjetuar që krishterimi t'i zhdukë zotërat paganë dhe njëziti e egër të gjunjëzohen para Kryqit. S' ka arsye që e njëjta mos të ndodhë sërish në Afrikë, Azi dhe Amerikë, e jo vetëm në Europë. Me të vërtetë nuk ka arsye! Varët vetëm nga ajo se si e kemi kuptuar ne si të krishterë trashëgimin e të njëjtit Shpirt Shenjt.

Shpirti Shenjt nuk është diçka që rri varur në parëzmen tonë, diçka si shtesë në jetën tonë. Ai nuk është një lloj pastrimi pranveror që na është lënë me rastin e pagëzimit dhe krezmimit. Në të vërtetë, Shpirtin Shenjt e kemi pranuar në pagëzimin dhe krezmim dhe nga ai moment ai ka filluar të veprojë në shpirtin tonë. Ai i ndryshon njerëzit. Ai i bën të ndryshëm se ç'kanë qenë më parë, pikërisht ashtu si i ka ndryshuar të krishterët e parë. Prania e tij është elektrike dhe nëse e lejomë, ai si elektriciteti mund të bëjë mrekullira, të cilat përndryshe nuk do të ndodhnin kurrë.

Nëse shohim njeriun se si lufton për diçka të mirë, do të themi: "Ai din diçka!" Kur shohim se dikush sillet ndryshe nga ai, themi: "Diç e ka gjetur!". Kështu duhet të jetë edhe me ne! Duhet të jemi luftetarë për të vërtetën, sepse diçka dimë. Ne duhet të jemi ndryshe nga të tjerët – sepse banon diçka në ne.

Më thuani, ku është Shpirti Shenjt në famullitë tona? Nuk shoh ndonjë dëshmi të ekzistimit të tij- diçka por jo shumë. Ku është ai në jetën tuaj apo timen? A thua mos ka vdekur?

Shën Gjoni i ka shënuar fjalët e Jezusit: "Përnjëmend, përnjëmend po ju them: Kush beson në mua, veprat që bëj unë edhe ai do t'i bëjë. Madje do të bëjë edhe më të mëdha se këto, sepse unë po shkoj tek Ati" (Gjn 14,12). Mund t'i rruhdhni krahët e të thoni se këtu Jezusi e ka tepruar. Por, mendoj se nuk do ta kishit bërë këtë, sepse jeni tejet të ndershëm që të kërkoni falje. Përseri ju pyes, ku janë këto vepra të mëdha në jetën tuaj edhe timen?

Jezusi Nazarenas ishte mishërim Veltjen të Dytë të Trinisë. Bashkësia e krishterë është mishërimi i të tretës Vetë të Trinisë. Ku është veprimi i Shpirtit Shenjt ajo rryma elektrike që do të duhej të na ndryshojë dhe ta ndezë botën? Shikoni Shpirti Shenjt nuk është "dikund jashtë", që të kemi nevojë për të thirur. Ai është këtu në figurat e burrave, grave, fëmijëve bashkësisë së krishterë. Ai nuk do të jetë më shumë i pranishëm se ç'është tani. Ne e kemi Atë në praninë të Tij të plotë.

Çështja e pranimi të Shpirtit Shenjt në pagëzim ose në krezmim, ose në të dyja rastët, mund ta sjellë deri në mosmarrëveshje. T`ua lëmë këtë çështje profesorëve të teologjisë. Kjo nuk ka rëndësi në problemin e shtruar tani. Ne kemi praninë e Shpirtit Shenjt, pa marrë parasysh mënyrën e pranimi. Shtrohet pyetja ç'bëjmë. Ne jemi gjymtyrët, buzët e Shpirtit Shenjt. Ai s'ka askend – përpos njerëzve – siç jemi ne. Veprat e Apostujve paraqesin mënyrën si **Shpirti Shenjt** është shërbyer me të krishterët e parë, ose si kanë lejuar që Shpirti Shenjt të shërbehet me ta. Po ky Shpirti Shenjt është në ne. Lidhja jonë me te është pors lidhja e shermendit me hardhinë. Nga ai e pranojmë gjakun e jetës. Përse është kjo aq e pakuptueshme?

Mendoj se të gjithë ne e kemi mbajtur Shpirti Shenjt pors të burgosurin, në izolim të fortë, pa qenë fare të vetëdijshëm për këtë. Këtu nuk mendoj në formalitetin e liturgjisë, rregullat kishtare apo

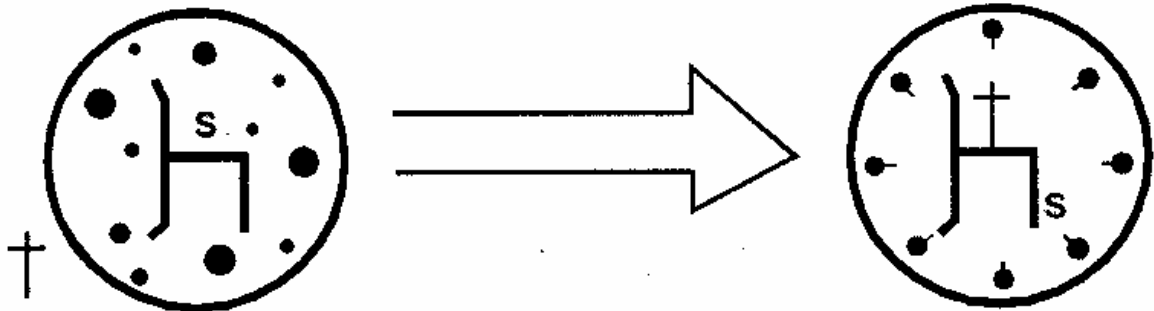
ligjet të shkruara, të cilat janë në nivel të përbashkët, por mendoj në ne, në çdo individ, që e kemi mbajtur Shpirti Shenjt të mbyllur në dollap, të penguar, të lidhur, vetëm për shkak të mosbesimit tonë. Ndoshta është kjo për shkak të mëkatit të madh (mortar), por sigurisht nuk është më shpesh, nuk është. Me siguri është fakti ne nuk kemi ditur si të besojmë në Zotin që Ai do ta ngrisë jetën e Krishtit në ne

O Zot, na mëso të lutemi! Bën që të kemi uri dhe etje për drejtësinë tënde! Na ripërkujto dashurinë, faljen dhe forcën tënde. Na mbush me Shpirtin Tënd.

PERJETIMI I JETËS SË RE
Pesë shkallët e para

SHKALLA E PARË: Jeta e re në Krishtin

Për të patur jetën e re si katolik i krishter, do të thotë të ftosh Jezun Krishtin në zemrat tona me fe, në dhuratën e dashurisë Hyjnore dhe me falje. Kjo është obligim i trefishtë ndaj Jezut Krishtit. Obligimi mendjes, ndjenjave dhe vullnetit tonë.

Për shembull: Njeriu duhet të këtë bindje racionale (të asyeshme) se gruaja, që e ka zgjedhur për bashkëshorte, është ajo e “**vërteta**” për të. Ai mund ta dojë nga thellësia e zemrës së vet – ndjenjat e tij më të bukura – i përkasin asaj. Mirëpo, jeta bashkëshortërore nuk kërkon vetëm arsye edhe ndjenja. Egziston edhe vullneti, dëshira. Këtë akt ata e vërtetojnë para meshtarit kur obligohen se do t’i dorëzohen njëri tjetrit – dhe atëherë bëhen burrë e grua. Fjala “Po të marr” gjatë ritit të martesës – vërteton çdo gjë. Njëlloj është edhe me lidhjen tonë me Jezun Krishtin. Nuk mjafton të besojmë në Jezun Krishtin vetëm me arsyen tonë, dhe t’i dorëzohemi me ndjenja. Kjo e ka rëndësinë e vet, por nuk mjafton. Nuk mund të jemi të sigurtë në lidhjen tonë me Krishtin derisa nuk e kemi vërtetuar këtë lidhje me një akt të vullnetshëm, me ç`rast e ftojmë Krishtin si Shëlbuesin dhe Zotëruesin e jetës tonë.

Dorëzimi i arsyeshëm

Të shqyrtojmë më hollësisht të trija, këto tri obligime, që i ka i krishtëri katoliku. Krishterimi nuk është ndonjë “rrugicë e verbër”. Krishterimi është i ndërtuar në të vërtetën historike, të dokumentuar gjatë shekujve nga hulumtimet e shkencëtarëve. Shumë shkencëtarë të shquar e kanë kushtuar jetët e tyre duke e hulumtuar jetën, mësimin, vdekjen, ngjalljen dhe ndikimin e Jezusit Nazarnas. Ky Krisht, i ngjallur nga vdekja, ka qënë porosi revolucionare e Kishës së hershme. Kjo është porosi revolucionare edhe sot.

Kush është Jezu Krishti?

1. Përshkruani çfar ka menduar Jezusi në këto deklaramime.

- a) Gjn 10,30-33.
- b) Gjn 14, 8-9.

2. Përshkruani me fjalë tuaja ç`ka kanë menduar të tjerët për Jezu Krishtin.

- a) Gjoni apostull (Gjn 1, 1-14).
- b) Toma (Gjn 20, 25-28).
- c) Armiqtë e tij (Gjn 5, 18).

3. Ç`thoni ju kush është Jezu Krishti dhe përse Jezusi Nazarenas është ngjizur për vyrtytë Shpirti Shenjt dhe ka lindur nga Virgjëra Mari para 2000 vjetëve. Disa qindëra vjet më parë, profetët e mëdhenj të Izraelit e kanë paralajmëruar ardhjen e tij. Besëlidhja e Vjetër është shkruar nga shumë njerëz gjatë 1500 vjetish dhe përmban më se 300 paralajmërime të ardhjen e tij.

Në moshën 30 vjeçare, Jezusi ka filluar të përhapë publikisht mësimin e vet. Gjatë tre vjetëve i ka udhëzuar njerëzit si të jetojnë jetë të frytshme dhe të lumtur, e kjo vlenë edhe për jetën që vjen.

Jeta që ka jetuar Jezusi, mrekullitë që i ka bërë, fjalët që i ka thënë, vdekja e tij në kryq, ngjallja e tij, të ngjiturit e tij në qiell, ardhja e Shpirti Shenjt, të gjitha këto, të gjitha këto na tregojnë që ai nuk ka qënë vetëm njeri, por më shumë se vetëm njeri. Muhamendi ka qënë vetem profet. Buda, siç ka pranuar edhe vet – dishepull. (nxënësë). Konfuci – mësues i etikës – vetëm Jezusi ka thënë për vete se është Zot. Hyjninë e vet e ka vërtetar me këto fjalë: “Unë edhe Ati jemi një”.(Gjn 10,30). “Kush më ka parë mua, ka parë edhe Atin” (Gjn 14,9).

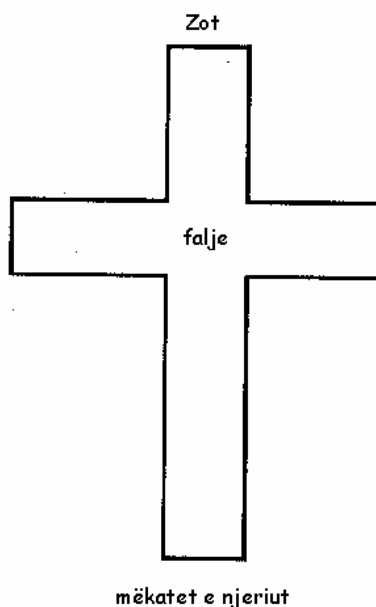
Përse ka ardhur Krishti?

1. Përse ka qënë e nevojshme ardhja e Jezu Krshtit? (Rom 3, 23).

2. Përse e ka vdekur Jezusi për ne? (1 Pet 3,18).

“Pa derdhje gjaku”, “nuk ka falje” është thënë në Shkrimi Shenj (Heb. 9,22). Për këtë arsye Zoti ka dërguar Birin e vetëm, të pamëkat, pa kurrfarë njolle e të mete, që të derdhë gjakun në kryq për faljen e mëkateve.

Falja e mëkateve

Dorëzimi emocional

Emocioni është ndjenjë apo reaktion spontan lidhur me një person, vend, akt, ngjarje apo përvojë specifike. Shumë njerëz nuk i kanë dalluar llojet e ndryshme të emocioneve dhe kjo ka qenë shkak i konfuzionit të tyre në lidhjen me Zotin.

NJERËZIT REAGUJNË EMOCIONALISHT NË MENYRA TË NDRYSHME

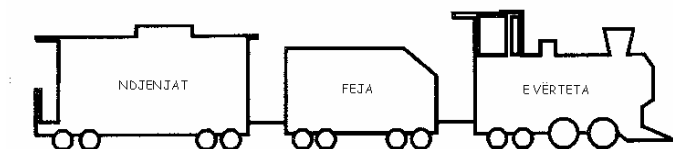
1. Ç'ka ka përjetuar shën Pali kur e ka njohur Krishtin? (Vap 22,6-10).
2. Cili është përjetim i Timoteut? (2 Tim 1,5).

Ndjenjat janë pjesë normale e jetës sonë, sepse ne nga natyra jemi emocional. Njerëz të ndryshëm përgjigjen emocionalisht në mënyra të ndryshme ndaj Zotit. Ndokush mund të jetë shumë emocional, ndërsa dikush i përmbajtur. Meqenëse ndjenjat me të madhe ndryshojnë, nuk mund të

varemi nga ato. Mbështetja në ndjenja dhe kërkimi i përvojës emocionale kanë bërë që shumë të krishterë të humbin sigurinë e lidhjes jetësore, personale me Zotin përmes Jezu Krishtit.

MOS U MBËSHTET NË NDJENJA

Siguria e Jetës së Re mbështetet në premtimet e Zotit që na janë dhe në Shkrimin Shenjt dhe në traditën e Kishës sonë. Kur i përmbushim kushtet e Zotit mund të jemi të sigurtë se jemi bijtë e Tij. Katoliku jeton me besim në Zotin e dashur dhe premtimet e tij. Ky vizatimi tregon lidhjen midis së vërtetës (Dashuria e Zotit dhe premtimet e tij), fesë (përgjigjes sonë të besueshme dashurisë së Zotit dhe premtimeve të tij) dhe ndjenjave (përvojat tona emocionale)

1. E vërteta:

E vërteta themelore e jetës sonë me Zotin është në Shkrimin Shenjt dhe në mësimin e Kishës sonë.

2. Ndjenjat:

- A ndryshojnë ndjenjat tona?
- Nga çka varet se a jemi të gëzuar apo të dëshpruar?

3. Feja:

- Nëse e mbështesim fenë tonë në ndjenja kurse ndjenjat janë të përcaktuara nga rethanat, ç'do të bëhet me fenë tonë?
- Nëse e mbështesim fenë tonë në të vërtetën e paluhatshme, çfarë do të jetë feja jonë?

Dorëzimi i vullnetit

Për të qenë të sigurtë se kemi pranuar jetën e Re në Krishtin, përkrah arsye nevojitet edhe vullneti. Krishti e ka theksuar rëndësinë e vullnetit të njeriut për të vënë lidhje me Të. Ai ka thënë: ” Kush do të kryejë vullnetin e tij do të njohë a është ky mësimi i Hyjit, apo unë flas prej vetvetes.”(Gjn. 7,17).

Shumë katolikë, vetëm në niveli intelektual dhe emocional, pranojnë mësimin dhe shëlbimin e Krishtit. Krishti dëshiron të na thotë se duhet kryer vullnetin e Zotit (vullnetin e Zotit e kryejmë

përmes fesë). Përparësia e sigurisë intelektuale vjen më vonë, pas bërjes së hapave të parë në fe, kurse kush nuk i bën ata hapa, ai nuk do ta këtë mirësinë e tij.

Këthimi kah Zoti është një proces i pandërprerë, një përgjigje e vazhdueshme ndaj dashurisë së Zotit. Kur njëherë e ftoni Krishtin në zemrën tuaj, atëherë vetëm se e filloni lidhjen me të. Ne duhet t'ia dorëzojmë vullnetin tonë Zotit në çdo moment. Duhet ta praktikojmë fenë tonë: Të jemi të pranishëm në meshën shenjte, të marrim sakramentet, të marrim frymë shpirtërisht duke e kthyer Krishtin në fronin e jetës tonë, çdo moment të luftojmë tundimin dhe mëkatin, derisa Shpirti na zbulon mëkatin. (Frymëmarrja shpirtërore është shpjeguar në shkallë e tretë dhe të katërt).

Procesi i frymëmarrjes shpirtërore (që përfshin edhe rrëfimin e mëkateve) – ndihmon që të rritemi shpirtërisht.

Premtimet në të cilat mbështesim fenë tonë.

1. Krishti dëshiron të hyjë në jetën tonë. Lexo: (Zbu 3,20).

- a) Çfarë domethënie ka dera?
- b) Çka premtton Krishti?
- c) Cila është pjesa jonë?
- d) Cila është pjesa e Tij?
- e) Sipas këtij rreshti në qoftë se me fe e hapim derën e zemrës sonë dhe e ftojmë Jezu Kristi të hyjë në jetën tonë që të jetë Zoti dhe Shelbuesi ynë – a do të vij Ai?

2. Mëkatet tona janë të falura. Lexo Kol 1, 14.

- a) Sa mëkate na janë falur?
- b) Nëse Zoti na i ka falur mëkatet përse nganjëherë na bren ndërgjegjja? (1 Gjn 1,8-9).
- c) Ç' mendoni, cili është dallimi midis lutjes së rrëfimit të drejtuar Zotit dhe sakramentit të kungimit (eukaristisë), që kremtohet pastaj?

Të ndalemi dhe të lusim Zotin që të përmbush premtimin e të falurit –(Gjn 1,9) – për të gjitha mëkatet e jetës sonë.

3. Ne jemi fëmijët e Zotit. Lexo Gjn 1, 12-30.

- a) Cilët njerëz janë të lindur shpirtërisht në familjen e Zotit?
- b) Kur e keni ftuar Krishtin në Zemrën tuaj, ç'ka ka ndodhur me ju?

4. Ne fitojmë jetën e pasosur. Lexo 1 Gjn 5,11-13.

- a) Sipas kësaj pjesë ku mund të fitohet jeta e pasosur?
- b) Nëse dikush në jetën e vet ka Krishtin, Çka ka tjetër?
- c) 1 Gjn 5,13 theksoet: "Kaq ju shkrova juve që të besoni në Emër të Birit të Hyjit, që të dini se e keni jetën e pasosur" Nënvizoni fjalët kryesore.
- d) A e keni jetën e pasosur? Si e dini, nëpërmjet kujt?

5. Me pagëzim timi se kemi hyrë në bashkësinë e Kishës (nëse jemi pagëzuar si fëmijë, këtë premtim dhe obligim e kanë kryer prindërit për ne). Dallimi i lidhjes sonë me Zotin nga atëherë e deri më tani, varet nga ne.

Vendime të mbështetura në Fjalën e Zotit

- 1. A është shëlbimi diçka që mund të meritohet? (Ef 2,8-9)
- 2. Në çfarë lidhshmërie qëndrojnë veprat e mira me shëlbimin tonë? (Ef 2,10).
- 3. A jeni të sigurt se Krishti gjëndet në jetën tuaj?

Nëse nuk mund të përgjigjeni "**PO**", forcojeni lidhjen tuaj me Krishtin, përmes ndonjë akti të caktuar dhe të paramenduar të vullnetit, menjëherë, tani – në lutje. **Ja një lutje**, që ju porpozojmë:

“Jezu Krisht, kam nevojë për Ty. Të falenderoj që ke vdekur në kryq për mëkatet e mia. Po ta hapi derën e jetës sime dhe po të pranoj si Shëlbuesin dhe Zotin tim. Më vjen keq që kam mëkatnuar ndaj teje dhe të lutem me fal. Faleminderit që më fal dhe që më jep jetën e pasosur, merre pushtetin mbi jetën time. Më bën person ashtu si dëshiron Ti”.

Nëse keni ftuar Krishtin në jetën tuaj tani ose më parë, në çfarë lidhje jeni tani me të ? (Zb 3,20). Si e dini këte?

Zbatimi personal

Thuani dikujt se jeni të siugurtë se Krishti gjëndet në jetën tuaj.

KËSHILLA PËR MËSIM TË MËTEJME

* Mëso përmendesh (1 Gjn 5.13).

*Lexo Ungjillin sipas Gjonit, kapitulli. (1-4).

PYETJE KUPTIMORE

1. Sipas mendimit tuaj, kush është i krishterë?
2. Në çka gjansojnë premtimi i dhënë Krishtit dhe premtimi i kurorëzimit.
3. Përse është bërë Jezu Krishti qenie njerëzore?
4. Ç'përvojë ka pasur shën Pali me të pranuar fenë e Krishtit?
5. Ç'përvojë ka pasur Timoteu?
6. Ç'përvojë keni ju?
7. Në çfarë lidhje janë ndjenjat e fesë dhe kthimi kah Zoti?
8. A është shëlbimi diçka që duhet fituar?
9. Në çfarë marrëdhënie janë bamirësia e shëlbimi ynë?
10. A mund ta dimë se a kemi jetë të pasosur? Si?

Rruga më e shkurtër drejt Shpirtit dhe zemrës së Zotit është jeta sipas Fjalës së Tij. I shejnet është ai që u beson premtimeve të Zotit fjalë për fjalë, plotësisht dhe gjithmonë.

Atë Daniel Considine

SHKALLA E DYTË: Si të rritemi në fe

Ta ftosh Jezu Krishtin, Zoti dhe Shëlbues në jetën tënde është vendimi më i rëndësishëm që mund ta bësh. Kur jemi të pagëzuar në Krishtin si fëmijë?

Jeni bërë anëtar në familjen e Kishës.

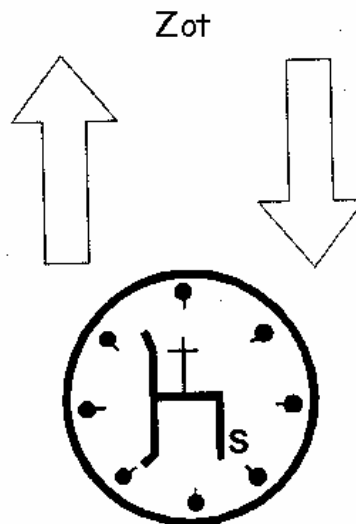
Shpirti Shenjt ka filluar veprimtarinë në jetën tuaj.

Atëherë ju nuk keni mundur të vendosni vetë për Krishtin.

Tani kur keni vendosur të pranoni pushtetin e Krishtit mbi jetën tuaj keni filluar udhëtimin e juaj shpirtëror dhe duhet të rriteni në Krishtin deri në pjekuri. Sikurse disa gjëra keni nevojë për rritje dhe zhvillim ashtu edhe kjo detyrë shqyrton pesë parimet e rritjes. Nëse i ndjekim ato, atëherë mund të dimë “Të rritemi në hir dhe në njohje të Zotit tonë Jezu Krishtit Shëlbues”(2 Pjt 3,18).

PARIMI I PARË: Lidhshmëria e Kishës dhe sakramenteve.

Në Shkrimin Shenjt shën Pali e paraqet Kishën si trup të Krishtit, kurse Krishtin si kokë të këtij trupi”Ai është kryet e trupit – Kishës“ (Kol 1,18).”Sepse, sikurse në një trup kemi shumë gjymtyrë dhe se të gjitha gjymtyrët nuk e kanë të njëjtin funksion, kështu edhe ne, edhe pse shumë, jemi një trup i vetëm në Krishtin, e secili nesh, gjymtyrë e njeri – tjetrit” (Rom 12, 4-5). Sikurse trupi ka me miliona qeliza, të cilat punojnë që t’i kontribojnë tërë trupit, ashtu edhe ne të krishterët së bashku punojmë që t’i japim njëri – tjetrit kurajo dhe ndihmë shpirtërore. Në oxhak, disa dru së bashku digjen me zjarr të fortë, por nëse e ndajmë një dru nga turra e zjarrit, i njëjti do të shuhet. Duhet punuar bashkarisht, luajtur bashkarisht, duhet ndarë gjërat midis veti, duhet lavdëruar Zotin bashkarisht, përndryshe, zjarri i entuziazmit do të shuhet. Meqenëse lidhshmëria nevojitet për rritje shpirtërore, pjesëmarja aktive në trup të Krishtit është e rëndësishme.

Në fenë tonë shoqërohem me të tjerët në meshën e shenjt dhe në aktivitet shoqërorë. Aktivitetet sociale duhen pasur karakter të krishterë për të vërtetuar mësimin tonë mbi rrugën e jetës së re që po fillojmë. Në meshën shenjte jemi të bashkuar përmes ritit - shpërblimi nga mëkatet është nëpër Jezu Krishtin. I japim lavdi Zotit, për arsye se e kemi ftuar në jetën tonë dhe jemi një trup me motrat dhe vëllezërit e krishterë. Ndonëse secili ka përvojë personale, të vërtetat themelore janë të njëjta për të gjithë ne.

Lidhshmëria përmes sakramenteve

NË KUNGIMIN SHENJT i japim lavdi Krishtit i cili është dorëzuar vullnetarisht nga dashuria ndaj nesh. Ne ndajmë nevojën e përbashkët për lirinë nga mëkati në të gjitha sakramentet, posaçërisht me sakramentin e rrëfimit. Në sakramentin e pagëzimit i japim lavdi familjes së krishterë katolike dhe shëlbimit tonë. Në Krezmim personalisht pranojmë Jezu Krishtin. Në kurorëzim i japim lavdi pushtetit të Krishtit ndaj familjes sonë. Me sakramentin e Urdhërit shenjt i japim lavdi thirrjes së Zotit drejtuar njërit prej vëllezërve tanë për t'i shërbyer popullit në mënyrë të posaçme, si xhakon, meshtar ose ipeshkëv.

Së fundi me SAKRAMENTIN E VAJIMIT i japim lavdi fuqisë së gjithëmbarshme shëruese Hyjnore, kur lusim për shëndet shpirtëror dhe trupor, duke e ftuar Zotin që Ai ta bën hapin e mëtejshëm në dashurinë e vet.

Pjesa kryesore e kremtimit tonë është Eukaristia (Mesha Shenjte) Ajo është një përmbajtje e shkurtër e fshehtësisë së gjithëmbarshme të fesë sonë. Të gjitha sakramentet tjera sillen rreth kësaj fshehtësie, në të cilën Krishti na dorëzohet në një akt të mrrekullueshëm e të pandërprerë, sikur gjatë dorëzimit të tij të Enjten e madhe, kur na është dorëzuar me të vërtetë (1 Kor 11, 24-25, Gjn 6, 35-55).

Kisha këtu gjithmonë ka parë një shenjë të rëndësishme të miqësisë (Vap 2,14-47). “Sepse këtu qëndron kulmi i veprimtarisë, me të cilën Zoti e pastron botën nga mëkatet, në Krishtin, kurse njerëzit adhurojnë Atin përmes Krishtit, Birit të Hyjit”

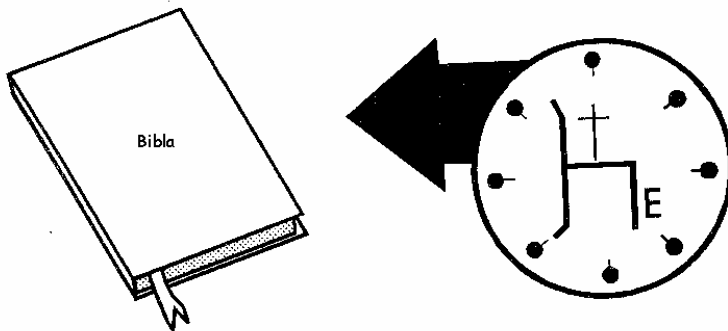
(Koncili i II i Vatikanit)

1. Çfarë nuk guxojmë të harrojmë si fëmijë të Zotit? (Heb 10,24-25).
2. Ç'ka është njëra nga detyrat themelore të Kishës? (2 Tim 4, 20).

3. Cilat janë katër gjërat që besimtarët e ri duhet t'i ndjekin me vendosmëri? (Vap 2, 41-42).

4. Nëse 90% të kohës tonë e kalojmë me jo të krishterë, ndërsa 10% me të krishterë cila anë do të ketë ndikim më të madhe në ne?

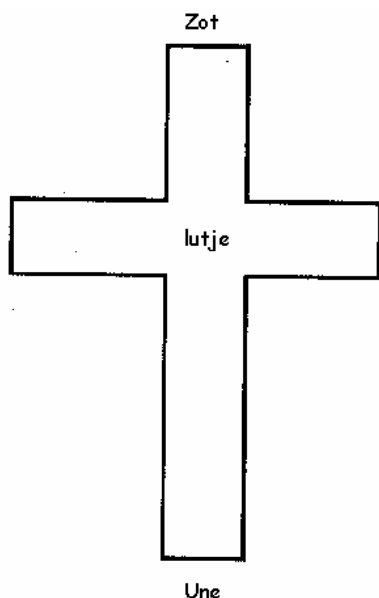
PARIMI I DYTË: Duhet të lexojmë Fjalën e Zotit

Askush nuk mendon se mund ta qëndrojë pa ushqim një javë, madje as një ditë. Ushqimi trupor nevojitet për jetë trupore. Pa ushqim njeri dobësohet dhe mund të sëmuret. Mungesa e ushqimit shpirtëror (Shkrimi Shenjt, lutja e përditshme) do të jap rezultate të njëjtë në jetën tonë shpirtërore.

1. Jezusi ka thënë: "Njeriu nuk jeton vetëm prej buke". Na ka thënë si duhet jetuar dhe me çka duhet ushqyer. (Mt 4,4).
2. Shkrimi Shenjt na udhëzon shpesh në Fjalën e Zotit, sepse ajo përmban mësimin e Zotit. Përse është aq me rëndësi leximi i Fjalës së Zotit? (2 Tim 3,16-17).
3. Nëse kexojmë Fjalën e Zotit, si do të reflektohet kjo në jetën tonë. (Ps119,11-105).

PARIMI I TRETË: Duhet të lutemi

Lutja është bisedë me Zotin, lavdërimi i Zotit si Atit ynë qiellor. Ajo i aftëson të krishterët që të ngriten mbi problemet e tyre.

Për lutje do të na ndihmojë nëse i mbajmë mend këto gjëra:

1. Duhet lutur për të gjithë (Fil 4, 6-7). Çfarë efekti ka biseda jonë me Zotin për të gjithçka?

2. Duhet lutur në mënyrë të caktuar (Gjn 16,24).

a) Ç' mendojnë, përse është me rëndësi lutja në mënyrë të caktuar?

b) Çfarë fryti do të keni po që se luteni në mënyrë të caktuar?

c) Akeni marrë në kohë të fundit përgjigje të caktuar në lutjen tuaj?

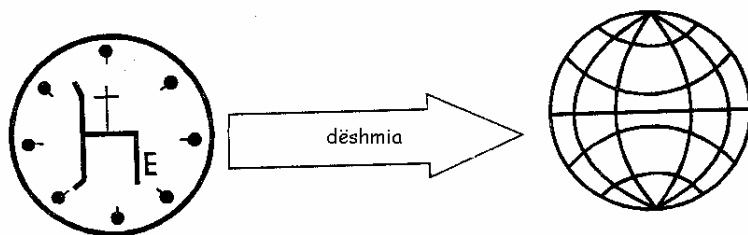
3. Duhet lutur pandërprerë (2 Sol 5,17), Ç' do të thotë lutje e pandërprerë?

Lutja e pandërprerë nënkupton bisedën me Atin tonë qiellor gjatë tërë ditës në një mënyrë të thjeshtë e të lirë, ashtu që të jemi në praninë e tij. Thelbi i lutjes sonë duhet të jetë i tillë që ta njohim Zotin tonë në një mënyrë intime. Sa më e afërt dhe intime që është lidhja jonë me Krishtin, aq më e efektshme është lutja jonë.

“Çdo gjë që të kërkoni në Emër tim do ta bëj, që të lavdërohet Ati në Birin. Nëse do të kërkoni ndonjë send në Emër tim, do të bëj”

(Gjn 14,13-14).

PARIMI I KATËRT: Duhet të jemi dëshmitarë të Krishtit.

Dëshmitar është personi që dëshmon çfarë ka parë dhe çfarë ka dëgjuar. Ky ndan me të tjerët përvojën e vet personale. Kush e ka lidhjen e gallë dhe personale me Jezun Krishtin ai mund të jetë dëshmitar i tij. Dëshmia është shfaqja e jetës së krishterë. Nëse jetët tona janë të mbushura me praninë e Jezus Krishtit ne nuk mund të mos e ndajmë meta, të cilët i takojmë në jetën e përditshme. Jeta e gjallë e krishterë është ngjitesë.

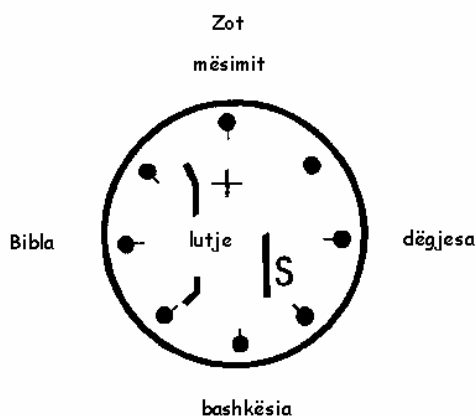
Këtu është qëndrimi i së vërtetës, provim i ungjillizimit: Nuk mund të imagjinohet që personi i cili e ka pranuar Fjalën e Mbretërisë së Zoit dhe i ka falë atij vetveten, të mos bëhet person i cili këto gjëra i shpall botërisht dhe kështu jep dëshmi. (Papa Pali VI).

1. Si ju ka ndihmuar feja e juaj në Zotin?
2. Çfar do të ishte jeta juaj pa Atë?
3. Çka mund të bëni më së shumti për të tjerët?
4. Në letrën drejtuar Romakve (1,14-16) shën. Pali flet për mendimin e tij mbi ndarjen e Ungjillit me të tjerët. Duke përdorur fjalën e tij “**unë**” këtu tri herë e shprehur si çelës, përshkruani me fjalët tuaja personale përqëndrimin e tij.
5. Çfarë ishte premtimi e Jezusit në Veprat e Apostujve 1,8.

A njihni dikë që të mund të ndani fenë tuaj me të? Ndoshta ky ndodhet në familjën tuaj, kusheri ose mik. Ndani me të në mënyrë të thjeshtë përvojën tuaj, si e keni njohur Jezusin personalisht dhe i qartësoni porosinë e Ungjillit, duke lexuar librezën **Njohja e Zotit në menyrë personale**.

PARIMI I PESTË: Duhet patjetër ta dëgjojmë Zotin

Shën Françesku i Asizit ka thënë: "Shumë të krishterë lexojnë Shkrimin Shenjt, por vetëm disa e praktikojnë". Çelsi për t'u rritur në jetën e krishterë është ndëgjesa e vullnetit të Zotit. Njohja e parimit, e rritjes nuk ka vlerë nëse nuk i zbatojmë me të vërtetë në jetën e përditshme. Për këtë arsye dëgjesa është nevoja themelore që të rritemi në jetën e krishterë. Të jesh i padëgjueshëm ndaj atij i cili na don, i cili i vetmi e di ç'është më mirë për ne, do të ishte një gjë e pakuptueshme. Mbani mend se Ai dëshiron më shumë se ne që të kemi një jetë të begatshme me përmbajtje të përkryer.

1. Si do të tregoni se e doni Zotin? (Gjn 14.21).
2. Nëse do të zbatojmë urdhërimet e Krishtit çfar fitimi do të kemi?
3. Ku e gjejmë forcën që të jemi të dëgjueshëm ndaj Zotit? (Fil 2,13).
4. Në dritën e shpjegimit të Krishtit sipas Lukës (6, 46-49), përse do të thoni se dëgjesa është urdhërim për jetën tonë.

PËRMBLEDHJA:

Këto pesë parime, principe, të rritjes mund t'i shqyrtojmë në mënyrë të mëtejshme:

Tri parimet e para shprehin marrëdhënjet tona me Zotin. Nëpërmjet Kishës, sakramenteve, Shkrimi Shenjt Zoti komunikon me ne, nëpërmjet lutjes na zbulon veten. Ne komunikojmë me të. Duke ndarë fenë tonë shprehim rëndësinë e lidhjes sonë me Jezusin; Çfarë ka bërë Ai për ne dhe ç'dëshiron të bëjë për rritjen tonë në fe. Kjo është detyrë e vullnetit tonë në kthimin kah Jezusi.

Dëgjesa është katalizatori i rritjes. Kjo është pjesa e vullnetit dhe e dorezimit tonë Jezusit. Duke dëgjuar Krishitn dhe duke çmuar këto principe të rritjes, do të keni përvojën e rritjes së gëzimit, paqës dhe bashkimit me Zotin dhe popullin e tij dhe do të piçeni në jetën e krishterë.

DEVOCIONI PERSONAL (apo përshpirtëritë personalë)

Mënyrë e thjeshtë dhe admiruese për të njohur Zotin sa më mirë është që të kalojmë kohën në vetmi me Te, duke lexuar Fjalën e Tij, duke biseduar me Te në lutje. Ky kushtim zakonisht thirret “**Koha e qetë**”. Ndoshta është më mirë në mëngjes pasi jemi më të freskët, para fillimit të ditës së punës. Ose ndoshta për ju është mirë koha e mbrëmjes, që të kaloni kohën me Zotin pasi keni bërë planet për ditën e nesërme dhe dita e juaj është në përfundim.

Pa marrë parasyshë se në ç`kohë, e rëndësishme është që të jeni të qëndrueshëm në takim me Jezusin. Jezusi ngritej heret në mëngjes dhe shkonte në një vend të qetë,— sa e mirë është edhe për ne kjo mënyrë! (ide)” (Mr 1, 35).

A mund të gjeni një kohë dhe një vend të qetë ku do të jeni për një kohë – vetëm.

Ja disa sygjerime që koha e lutjes të jetë e frytshme.

1. Lutja – Filloni me lutjen e shkurtër duke kërkuar Shpirtin Shenjt që të udhëheq kohën e takimit.

2. Leximi – Atëhëre do të dëshironi që të lexoni diçka prej Biblës. Mund të filloni me ungjillin e Gjonit ose ungjillin i cili do të lexohet atë ditë në meshën shenjete.

3. Meditimi – Të menditosh do të thotë të mendosh, shqyrtosh seriozisht gjërat shpirtrore. Për të medituar atë që lexon do të thotë të shqyrtosh thellë dhe qetë për parimet të cilat Zoti ja jep shpirtit tuaj.

Ja disa pyetje për fillim të mirë të meditimit:

- Cila është tema dhe porosia e kësaj pjese?
- Cili është rreshti thelbësor?
- Çfarë kuptimi i jap ndaj vetes në rrethanat në të cilat jetoj?
- Çfarë duhet t’i kërkoj Zotit sipas kësaj pjese?
- Çfarë më thotë Krishti që të bëjë për vete?

4. **Lutësh** – Fol me Zotin në lutje. Fjala “**Vepra**” do të ndihmojë për t’i folur Zotit:

A - **Adhurimi** - Të adhurosh Zotin d.m.th. të nderosh dhe të lavdërosh sepse është Zot. Për këtë psalmet janë udhëheqës të mirë.

R - **Rrëfimi** - Tregoni gjithçka keni mëkatnuar: me mendime, me fjalë, me vepra dhe me lëshime, pendohuni për to. Ai është besnik dhe i drejtë të na falë mëkatët tona. (Gjn 1,8-9). Shikoni SHKALLËN E TRETË për sqarim.

F – **Falënderimi** –Falënderoni Atë për gjithçka që ka bërë, Që bën dhe do të bejë.

L.P. - LUTJA E PËRVUAJTUR: Mund të luteni për familjen, për të tjerët dhe për vete.

Këtë javë caktoni kohën e regullt për takimin përditor me Zotin.

PËR MËSIM TË MËTEJMË: Lexoni ungjillin sipas Gjonit kreu 5-8; psalmin 119,105.

PYETJE KUPTIMORE

1. Cilët janë pesë parimet për rritje shpirtërore?
2. Si na ndihmon secili parim për vete që të rritemi në lidhjen tonë me Zotin?
3. Heb 11,6 ky rreshti na tregon “Pa fe është e pamundur që t’i pëlqejmë Zotit”.
- 4.Ç’është feja?

SHKALLA E TRETË

Ta shijomë dashurin dhe faljen e Zotit?

Në lektionin e parë dhe të dytë kemi folur për lidhjen e re me Krishtin dhe si do të rritemi në këtë lidhje. Zoti nuk dëshiron që të kemi vetëm lidhje me Të, por edhe miqësinë tonë (Gjn 4,23).

Ndryshimin në mes të lidhjes sonë me Zotin dhe miqësisë me Të mund t’i paraqesim në imagjinatë si lidhjen në mes të atit dhe birit në familjen njerëzore. Kur lind fëmiju në familje, ai është biri i atit të vet, sepse ka jetën e babait në vete. Ai atëherë mban emrin e babait. Supozojmë që biri vendos për të lënë familjen e vet dhe bën gjëra të turpshme – ashtu poshtëron atin e vet. A është ende ai biri i atit të vet? Me siguri është. Lidhja e atit me të birin është e përhershme. Kjo lidhje është gjithnjë këtu, pavarësisht nga sjellja e birit. Por çfarë ka ndodhur me miqësinë e tyre? Çfarë duhet të

bëjë biri që të përtrijë miqësinë me atin? Duhet të shkojë tek ati për të pranuar gabimet e veta dhe për të kërkuar falje.

Kur nëpërmes fesë kemi pranuar Krishtin në jetën tonë, jemi bërë fëmi të Zotit (Gjn1,12). Jemi bërë fëmijë të tij dhe ai Ati ynë. Mundemi që të mbajmë emërin e tij **“i krishterë”**. Lidhja jonë me Zotin është gjithmonë e pandërprerë.

1. Çfarë ndodhë kur bëjmë mëkate dhe veprat që nuk i pëlqejnë Zoti
2. A është miqësia jonë e ndërprerë?
3. A është jeta e tij ende në ne?
4. Supozojmë që ende ne bëjmë të njejtën gjë, refuzojmë të pranojmë që jemi fajtorë; a është miqësia jonë e ndërprerë?

Që të ripërtrijmë miqësinë me Zotin, duhet t'i themi se kemi qenë fajtor dhe duhet të kërkojmë falje.

Problemi i mëkatit

Katoliku I cili lejon që Krishti të drejtojë jetën e tij e le që Ai ta udhëheq betejën në tundime të përditshme. Shën Pali thot ne letrën e Romakëve 14,23 “Gjithçka që nuk është e bazuar në fe është mëkat”. Fjala **“Fe”** në Bibël dmth “të kapesh për diçkaje”, “të besosh në diçka”, “të mbështetesh në diçka” (Rom 14,23).

Kur me fe mbështetemi në Zotin për të gjitha në jetën tonë, ne kemi **“fenë”**(Rom 8,28). Në qoftë se ekziston një pjesë në jetën tonë ku nuk mbështetemi te Zoti dhe nuk kemi besim – kjo është mëkat. Mëkati atëherë në kuptimin e vet më të thellë nuk është gjë e mashtrimeve, gjëjeshtërave, jomoralit etj. Ato të gjitha janë shkaqet e mëkatit. Mëkat është vetëbesimi dhe pavarësia nga Zoti.

1. Cila janë shenjat e tjera të jetës se ndarë nga Zoti?

Ndër mëkatet mortarë, rrudhiteni brenga, shqetësimi, mungesa e dashurisë, mendimet e ndyta, xhelozia, dëshprimi, mungesa e qëllimit në jetë, depresioni. Përshkrimi i mirë i mëkatit është ky: Mëkati është gjithçka që ne duam të bëjmë, por nuk bëjmë atë që Zoti dëshiron që të bëjmë, si në sjelljen tonë ashtu edhe në veprimtarinë tonë.

2. Kush ka mëkatuar? (Rom 3, 23).

3. Si ka ndikuar tek ju mëkati i Adamit, atit të mbarë njerëzimit? (Rom 5,12). Secili anëtar i shoqërisë së mbarë njerëzimit është i lindur në mëkat të rrjedhshëm dhe është rob i mëkatit për shkak

të pandëgjësës së Adamit. Për këtë njeriu nuk është mëkatar për shkak të mëkatit, por mëkaton se është mëkatar.

4. Tundimi është shenja e vërtetë e mëkatit.

- a) Kush është tundues? (Mt 4,1).
- b) Cili është shkak i bijmë në tundim? (Jk 1, 13-15).
- c) Si dallohet mëkati nga tundimi?

FALJA E MËKATEVE:

1. Sipas Gjonit (1.29) Si është thirrur Jezusi, dhe çka ka shpallur Ai?

2. Lexo : Heb 10, 1-18.

- a) Çfarë ka bërë Jezusi për mëkatet tonë? A e ka lejuar këtë Zoti? (12).
- b) Çfarë premtimi kemi nga flijimi i Jezusit në kryq? (14,14).

Nuk duhet të ti brojë ndërgjegjja për shkak të mëkateve. Jezu Krishti është sakrificë e përkryer, Ai na shfaqson krejtësisht nga mëkate tona dhe Zoti këte e pranon me mirësi.

FORCA MBI MËKATIN

Sipas Rom 6,1-18 Krishti nuk ka vdekur vetëm për mëkatet tona dhe i ka falur ato, por Ai edhe na ka çliruar nga forca e tyre.

1. Lexo: Rom 6,1-18.

a. Sipas Biblës, çfarë iu ka ndodhur juve, si mëkatar i vjetër, kur e keni thirrë Krishti në zemrën tuaj?

Në këta rreshta shën. Pali përshkruan se si i krishtëri është i bashkuar me Jezu Krishtin në vdekjen, varrimin dhe në ngjalljen. Kur Ai ka vdekur, edhe ne kemi vdekur; kur është ngritur edhe ne jemi ngritur me të. Ashtu sikurse e ka mundur forcën e mëkatit me vdekjen dhe me ngjalljen e vet, e ka goditur me vdekje natyrën tonë të vjetër e cila e do mëkatin.

b. Sipas rreshtit 11, ç' duhet të bëjmë?

c. Sipas rreshtave 16 dhe 17 ç' duhet të bëjmë pandërprerë?

Duhët të llogarisim dhe të shikojmë në atë unin e vjetër në ne si të vdekur nëpërmjet një gjesti fetarë. Edhe pse ne jemi gjithsesi të gjallë, kontrolli që mëkati ka patur përmbi ne është shkatërruar, me vdekjen tonë me Krishtin dhe me ngjalljen me Të. Duke jetuar jetën tonë të përditëshme përherë jemi tunduar, që të pranojmë dëshirat e vjetra dhe të mëkatojmë. Mund të zgjedhim të dëgjojmë Zotin ose dëshirat tona (mëkatore) egoiste.

1. Ç'kufi u jep Zoti tundimeve, me të cilat ballafaqoheni? (Kor 10,13).

2. Ç'premtion Zoti, me çfarë do të na forcojë në tundim?

Pra, nëse nëpërmjet fesë i kemi thënë mëkati “**Jo**”, në të njëjtën mënyrë duhet të pranojmë të gjitha që na ka dhënë Zoti nëpërmjet Krishtit. Mund të bashkohemi me shën. Palin në falenderimin dhe lavdërimin e Atit tonë qiellor (Ef 1,3-14). “Qoftë bekuar Hyji. Ati i Zotit tonë Jezu Krishtit, i cili na bekoj me çdo bekim shpirtëror në qiell në Krishtin. Në të zgjodhi para krijimit të botës që të jemi të shenjtë e të papërlyer para Tij në dashuri. Ai na parashënoi për vete të jemi bij në shpirt në saje të Jezu Krishtit me pëlqimin e vullnetit të vet për nderë të lavdisë së hirit të tij me të cilin na pajisi me anë të Dashurië: Në Të, në saje të gjakut të tij, e fituam shpërblimin; në Të na u falën fajet me anë të begatisë së hirit në ne bashkë me çdo urti e kuptim. Ai na vuri në dijeni mbi misterin e vullnetit të vet - synim që lirisht kishte vendosur qysh më parë ta kryente në Të – kur të plotësohej koha: d.m.th. të vërë çdo gjë në kryesinë e Krishtit, të gjithë qenësit që janë në qiell e në tokë. Në të edhe ne u bëmë trashëgimtarë – të paracaktuar me vendimin të Atij që vepron gjithçka sipas pëlqimit të vullnetit të vet – të jemi në nderë të lavdisë së tij – ne që qysh më parë e vuam shpresën në Krishtin. Po në Të edhe ju që e dëgjuat fjalën e së vërtetës – Ungjillin e shëlbimit tuaj – mbasi besuat në Të, u vulosët me Shpirtin Shenjt – të premtuarin – që është pengu i trashëgimit tonë: për shpërblimin e plotë të atyre që u bënë pronë e Hyjit – në nderë të Lavdisë së tij.”

Lutja e rrëfimit dhe sakramendi i pajtimit

Vrëjtja: Në këtë pjesë nuk do të tentojmë të japim shpjegime të plota për faljen e Zotit, që e thërrasim sakramenti i rrëfimit, por dëshirojmë për të krishterë të zgjedhur (ata që kërkojnë që të ndjekin Zotin nga momenti në moment), të shpjegojmë rolin e sakramentit të rrëfimit në jetën e saj apo e ti. Gjithashtu shkrimitari nuk ka dëshirë të zvoglojë efektivitetin ose nevojën për sakramentin e rrëfimit për mëkatet mortare ose për ata të cilët nga nevoja për shënjtërimin e vetes kërkojnë pastrim më të mirë në jetën e tyre.

1. Jeta me Zotin në miqësi është jeta në dritë. Lexojë: Gjn 1,7. dhe thëksoj dy premtime.

2. Nëse kemi mëkatuar, ç' duhet të bëjmë sipas përvojës tuaj personale, që të fitojmë faljen në meshirën e Zotit.

R r ë f i m i i m ë k a t ë v e t o n a
Me rrëfim ne kujtojmë çka Zoti ka bërë
për ne nëpër vdekjen e Birit të vet.
Rrëfimin i mëkateve i lejon dashurisë
së Zotit që të hyjë në jetën tonë. Mëkati
nuk plagos Zotin, ai na plagos neve,
dhe trishton Zotin. Mëkati prish lidhjen
tonë me Zotin dhe nuk na le që të
përjetojmë dashurinë dhe forcën e Tij.

Lexojë psalmi 32,1-5.

a..Çfarë përvoje ka pasur Davidi kur ka refuzuar të pranoj mëkatet e veta?

b.Çfarë përvoje ka pasur kur i ka pranuar mëkatet?

3. Kur jemi në miqësi me Zotin diçka ndodhë tek ne (Fip 2, 13 dhe 4,13 Ç'është kjo?
4.

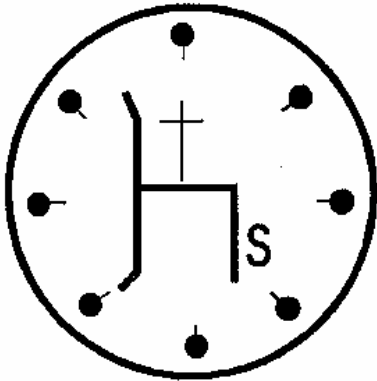
PËRVOJA E FUQISË SË ZOTIT

Për të pasur përvojën e forcës së Zotit në jetën tonë duhet të kuptojmë që mund të jetojmë me vetëdije në varësinë e Krishtit, duke e njohur se kjo është fuqia e tij, urtia e tij aftësia e tij, jeta e tij e vërtetë e cila vepron në ne nëpërmjet Shpirtit Shenjt, e cila na aftëson që të jetojmë një jetë të lavdërueshme dhe të begatë. Mund të ndiejmë forcën e Zotit në jetën tonë të përditëshme nëse kuptojmë dhe zbatojmë konceptin e quajtur "**Frymëmarrja shpirtërore**" Pjesa e parë e këtij koncepti është "**Frymëmarrja**" ose lutja e rrëfimit.

Që të shijojmë dalëngadalë përvojën e miqësisë me Zotin dhe që të përdorim fuqinë e tij në aktivitetet e përditshme, duhet të rrëfejme mëkatet dhe sjelljat tona ashtu siç kanë ndodhur. Kjo nuk do të thotë që rrëfimi i mëkateve që na zbulon Zoti duhet të jetë vetëm në mbarimin e ditës. Më mirë është që të kthehemi kah Zoti menjëherë, gjatë ditës si na zbulohet mëkati. Që të pajtojmë me Zotin i pranojmë mëkatet dhe i themi Zotit që nuk dëshirojmë që mëkati të na pengojë që forca e tij të qarkullojë në ne. Kjo mund të jetë e natyrshme sikur është e natyrshme frymëmarrja fizike.

SAKRAMENTI I RRËFIMIT

Qëllimi themelor i sakramentit të rrëfimit është falja e mëkateve, posaçërisht mëkatet mortare të cilet duhet t'i rrëfejme tek meshtari, nëse është e mundur.

Lutja e pendimit si edhe sakramenti i rrëfimit kanë qëllim – faljen e mëkateve, nëse mëkatari pendohet. Sikurse lutja e rrëfimit na nxit kah Zoti, ashtu sakramenti i rrëfimit na afron tek Zoti dhe Kisha. Këto të dyja na ndihmojnë që të kemi përvojën e Zotit nëpër faljen e tij. Këto të dyja forcojnë lidhjen tonë me Zotin, kur shkojmë tek Ai dhe kërkojmë faljen.

Sakramenti i rrëfimit mund të jetë rast për udhëheqje shpirtërore, ku kërkojmë këshilla si të afrohem më tepër tek Zot. Në udhëheqje shpirtërore mund të mësojmë si do t'i lëmë veset tona të këqia. Mënyra e dytë se si mund ta shfrytëzojmë sakramentit të rrëfimit është që të lavdërojmë faljen, të cilën e kemi pranuar në premtimin e Zotit nëpër Jezu Krishtin. Duke larë mëkatet jetojmë në mënyrë shpirtërore. Dhe kështu, kur rrëfejme atë çka kemi bërë dhe pranojmë faljen, ne nuk jemi më fajtorë para sytve të Zotit. Këtu përfshihen si mëkatet mortare ashtu edhe ato të lehta.

Në çdo rast sakramenti na pajton me Kishën dhe kështu mund të shkojmë në kungimin e shenjtë. Gjithashtu ne i rrëfëhem edhe familjes së Zotit dhe varem nga falja e Zotit si mëkatarë të shëlbuar. Mënyra e katërt është se mund të përdorim këtë sakrament si mjet mësimi. Mund të na ndihmojë që të njohim peshën e mëkateve nëpërmjet pendesës të caktuar për ato mëkate. Siku është theksuar në hyrje, qëllimi i këtij leksioni është që të na ndihmojë të kemi lidhje të hapura komunikimi, dhe që të na largojë ndjenjat e fajit, të cilat na vijnë si pasojë e lidhjes së këputur me Zotin, që është shkaku i mëkateve. Supozojmë se jetën tonë ia kemi dhënë Zotit tonë të dashur. Kjo do të thotë që parimi i jetës sonë nuk është që të japim minimumin në jetën tonë fetare por dëshirojmë që të bëjmë sa më shumë që të kemi mundësi, të kemi lidhje sa më ngushtë me Zotin nëpërmjet Jezu Krishtit, sakramentit të rrëfimit dhe Shkrimit Shenjt. Fjala “rrëfim” është e njëjtë si edhe fjala “dakort” me Zotin. Kur Zoti ne na përkujton se diçka që kemi bërë është mëkat - dhe kur ato i rrëfejme në lutje, pajtohemi me Zotin, d.m.th. është e njëjtë me atë që Zoti thotë për këtë gjë.

Ne nuk themi vetëm, ” **Unë kam mëkatuar**” por themi në mënyrë specifike atë çka kemi bërë dhe pajtohemi me Zotin duke i shikuar mëkatet me syrin e Zotit. Duhet të ndjejmë me të vërtetë dhëmbje se kemi fyer dashurinë e Zotit. Ndoshta do të habiteni, ju si të krishterë katolik se duhet që t’i rrëfeni mëkatet nëse Krishti ka paguar dëmin shumë kohë përpara. Duhet të kuptojmë se me rrëfimin e mëkateve nuk do të pranojmë më shumë falje, sepse Krishti na ka falur njëherë e përgjithmonë. Rrëfimi i mëkateve mjekon plagët e mëkateve të rrëfyera me mëshirën e Zotit. Kur rrëfejme mëkatet pastrojmë vetveten nga të gjitha të këqiat që kemi bërë në të kaluarën, duke përfshirë edhe çastin kur kërkojmë falje.

Të gjitha mëkatet tona janë të falura dhe jemi të pastër sikur të mos kishim bërë kurrë mëkat. Është e nevojshme që të kërkojmë falje nga secili mëkat të cilin e zbulon Shpirti Shenjt. Nëse kemi bërë mëkat të rëndë ne duhet të shkojmë të rrëfemi si zakonisht. Kjo nuk do të thotë që Zoti nuk na ka falur kurë keni bërë lutjen e pendimit. Gjithësesi, Jezusi na ka falur të gjitha mëkatet tona. Kur lidhemi me Zotin. Sakramenti na pajton edhe me Kishën (... korpën e Krishtit). Nëse shpesh mëkatojmë nga shprehia në rrëfimi mund të pranojmë këshillat se si do ta mundim tundimin. Kur fizikisht nxjerrim frymën në lirohemi nga ajri i dëmshëm. Kur i rrëfemi Zotit lirohemi nga mëkatet. Për katolikun rrëfimi ka katër elemente:

1. Në lutje bijmë dakort me Zotin se kjo që kemi bërë është mëkat dhe i kërkojmë Zotit të na falë.
2. Në lutje falënderojmë Zotit që kjo që kemi bërë është mëkat dhe i kërkojmë Zotit të na falë.
3. Pendohemi për mëkatet tona që do të thotë se refuzojmë mëkatin dhe ia këthejmë Zotit vullnesën tonë duke e lutur që Ai të ndërrojë sjelljet në jetën tonë.
4. Shkojmë përpara, sepse e dimë që jemi kanale të pastra për dashurinë e Zotit e cila rrjedh nëpër ne. Ne falim vetveten dhe lëmë mëkatet pas vetes.

Me sakramentin e rrëfimit ne jemi pajtuar me Zotin dhe me njëzëti e tij të bashkësisë së krishterë katolike.

ZBATIMI PERSONAL

Mëkati këput lidhjen me Zotin dhe forca e tij nuk vjen në jetën tonë. Zoti është i shenjtë dhe nuk mund të ketë asgjë të përbashkët me mëkatet tona. Por Ai na do, edhe pse kemi bërë mëkate në jetën tonë, të cilat nuk i kemi rrëfyer, Ai na i fal mëkatet. E gjitha që duhet të bejmë që të provojmë mrrekullinë e dashurisë, dhe gëzimin e premtimit të tij është - që t'i rrëfejme mëkatet tona - duke përjetuar realitetin e fuqisë së pastrimit të tij.

Në psalmin 139 në rreshtat 23-24 lexojmë që është përgjegjësia e Zotit që të na zbulojë mëkatet tona. Me shpëto, o Zot, dhe njihe zemrën time, me sprovo e njihi shtigjet e mia e shiko se mos po shkoj udhës së gabuar, më kthe në udhën e amshuar.

Qëndroni me Zotin në vetmi. Luteni që t'iu zbulojë mëkatet tuaja. Merreni një copë të letrës në duar dhe shkruani mëkatet ashtu si Ai ju zbulon, kuptoni që ky shkrim është një ndërmjetës midis jush dhe Zotit, duhet të jeni krejtësisht të sinqertë. Tregoni para Zotit të gjitha veprimet tuaja të gabuara. Sipas Gjn 1,9.

Bini në dakort me Zotin që këto vepra janë mëkate dhe falënderoni për faljen e mëkateve për shkak të vuajtjes së Jezu Krishtit para 2000 vjetësh. Atëherë griseni letren e shkruar. Mbani mend që Zoti ju ka falur dhe ka harruar, dhe kur keni grisur letrën tuaj faljani vetvetes. Nëse keni dëshirë dhe ndieni nevojë festoni faljen e mëkateve tuaja. Atëherë harrojeni sepse Zoti i ka harruar të gjitha!

PER MËSIM TE MËTEJSHËM

Lexoni Ungjillin sipas Gjonit, kreu 9-12.
Mani në mend, Korintasve 10,13 dhe Gjn. 1,19.

PYETJE KUPTIMORE

- 1.Çfarë ndodhë me lidhjen tonë me Zotin kur mëkatojmë?
- 2.Çfarë dallimi ka midis një dhe shumë mëkateve?
3. Cili është rreziku më i madh kur vendosim ”**Unin**” tonë fronin e jetës?
4. Si i krishteri do të bëhët jo shpirtëror (mëkatar)? Apo shpirtëror, i shenjtë?

5. Cilat janë parimet themelore të sakramentit të rrëfimit?

“Mos qani përmbi qumshtin e derdhur! Mos mendoni për mëkatet dhe gabimet e kaluara, leri këto, lerja Zotit. Pëndohu me dhëmbje dhe kurrë më mos mendo për to. Dëshprimi për shkak të mëkatit është shpesh me i keq se mëkati dhe na mban larg Zotit. Mos humb kohën me dëshprime. Shko tek Zoti! Shko afër tij! Mos qëndro anash me kokë ulur.”

Atë Daniell Considine

“Kur e falni tjetrin, lrohuni nga personi i tij, kur falni vetveten, lrohuni nga mëkatet”.

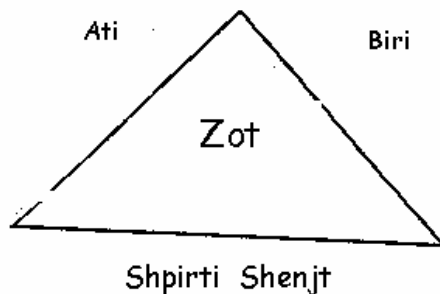
Anonimni

SHKALLA E KATËRT

Si do të mbushemi me fuqinë e Shpirti Shenjt

Jeta e krishterë është një përjetim i madh. Kjo është jetë e dashurisë, e qëllimit dhe e fuqisë. Kisha ka dhënë premtim gati të pabesueshëm. Lexoni Gjoni 14, 12-13. Ka premtuar që ne mund të bëjmë vepra të mëdha, por është e qartë që ne në këtë nuk mund ta bëjmë me fuqinë tonë. Ky është Shpirti Shenjt – i cili jeton në ne, kalon nëpër trupin tonë, jeton në ne, mendon me mendjen tonë, do me zemrën tonë, flet me gojën tonë. - Ai na aftëson që t'i bëjmë këto vepra të mëdha. Nëse ia hapim shpirtin tonë mund ta pranojmë shtatë dhuntitë e Shpirtit Shenjt: urrtinë (dijen), kuptimin (vështrimin), këshillin, forcën e dijes (shqisja), përsheptëria, frika e Tenzot. Kur Apostujt kanë qenë të mbushur me Shpirtin Shenjt, nga njerëz frikacakë janë shëndërruar në njerëz dëshmitar të shkëlqyer Jezu Krishtit. Zoti i ka përdorur për ndriçimin e rrugës së historisë. Këtë forcë të gjithëpushtetshme mund ta pranojmë edhe ne, që të na aftësojë të jetojmë një jetë shenjete dhe të frytshme për Jezu Krishtin. Shumë katolik ende as nuk e dinë kush është Shpirti Shenjt, ose nëse e dinë nuk e dinë se si do të veprojnë me fuqinë e tij. Dhe kështu e kalojnë jetën pa përvojën e jetës së frytshme, të cilën e ka premtuar Jezusi për të gjithë ata që besojnë në të.

Që të kuptojmë përse është kaq e rëndësishme për ne që të na aftësojë Shpirti Shenjt për një jetë të lumtur e të frytshme, duhet të dimë më shumë për të.

KUSH ËSHTË SHPIRTI SHENJT

1. Kujt i ka besuar Pjetri se është Shpirti Shenjt? Vap 5,3-4.
2. Si e ka thirrur Jezu Krishti Shpirtin Shenjt sipas Gjonit 14, 16-17?
3. Si e kuptoni që Shpirti Shenjt është person, dhe jo një fuqi pa formë?

Vëni re: Në gjuhën greke në të cilin është shkruar Besëlidhja e Re ezistonjnë dy fjalë për fjalën “**Tjetri**”

“**Allos**”- tjetri, por i njëgjëjtë (tjetri nga i njëjtë lloj).

“**Heteros**”- tjetri, por i ndryshëm (me kualitet të ndryshëm).

Jezusi ka thënë që do të dërgojë tjetrin (allos) i njëjtë me të. Shpirti Shenjt është vehtja e tretë e Trinisë se Shenjt. Ai është personi në të gjitha i njëjtë me Atin dhe Birin.

PËRSE VJEN SHPIRTI SHENJT?

Kur kemi marrë pagëzimin Shpirti Shenjt ka ardhur për të jetuar në ne (1Kor 3, 16). Tani gjeni rreshtat e më poshtëm dhe përshkruani përse ka ardhur Shpirti Shenjt?

1. Gjoni 3, 5
2. Gjoni 16, 13
3. Gjoni 16,14
4. Vap 1, 8

ÇFARË DO THOTË TË JESHË I MBUSHUR ME SHPIRTIN SHENJT?

Fjala “i plotësuar” në të vërtetë do të thotë i drejtuar, i përgatitur nga Shpirti Shenjt. Shpirti Shenjt ka adhur për të lavduar Jezusin. (Gjoni 16,14). dhe Shpirti Shenjt është Shpirti i Krishtit (Rom 8,9), dmth që Krishti është i mbushur me Shpirtin Shenjt ose Shpirti Shenjt qëndron në te. Të qëndrosh në Krishtin, d.m.th. të jetosh me vetëdije në varësinë e tij, duke njohur që fuqia e tij, prania e tij, vepron nëpër jetën tonë e na ndihmon që të jetojmë sipas vullnetit se tij. Ky fakt i mrrekullueshëm që Krishti jeton në ne dhe me fuqinë e Shpirti Shenjt shfaq nëpër ne jetën dhe dashurinë e vet, është njëra nga të vërtetat më të rëndësishme të fjalës se Zotit. Shën. Pali na thotë: ”misteri i Krishtit në ju, shpresa juaj e lavdisë qjëllore!” (Kol 1, 27). Lexo: Gal 2,20.

Katolliku me pjesën e vullnetit të vet kërkon Krishtin për zotruar të jetës se tij. Me fe ne e nënshtrojmë vullnetin tonë vullnetit të Zotit dhe lëshojmë që të na përdorë si dëshiron duke treguar dashurinë e vet ndaj botës.

Apostulli i dashur i Jezusit na thotë: “Unë ende jatoj jetën time njerëzore, por kjo është jeta me fe në Zotin, i cili më ka dashur dhe ka falur vetvten për mua.”

Çfarë feje? Feja në Birin e Zotit, i cili na ka dashur dhe ka dhënë jetën për ne “Ai të cilit“ i është dhënë çdo pushtet në qiell dhe në tokë”. Mendoni për këto! A mund të kuptojmë se çdo të thotë kjo? Nëse mundemi dhe nëse zgjedhim që t’ia nënshtrojmë vullnetin tonë vullnetit të Zotit, Shpirti Shenjt, dhe të dëshmojmë Jezu Krishtin në jetën tonë nga çasti në çast, jemi të gatshëm për ngjarjen e madhe.

1. Lexoni: Gjoni 15, 1-8.

- a. Çfarë do të jetë rezultati i jetës sonë nëse jetojmë me Krishtin? (reshti 5).
- b. Si vërtetojmë se jemi nxënësit e Krishtit? (reshti 8).
- c. Sa mund të bëjmë pa Krishtin (reshti 5)
- d. Çfarë është ndryshimi midis filizit të ri i cili sapo është rritur në shtremb dhe shtrembës degë e madhe?
- e. Cila degë do të sjellë më së shumti fryte?

I krishteri i ri nuk duhet të jetë i dëshpruar nëse nuk sjell fryte si i krishtër i pjekur, i cili jeton prej shumë kohësh në Krishtin. Ai është i frymëzuar, si edhe i krishteri i pjekur, sepse është jeta e njëjtë në të dy (jeta e Krishtit). Ai mundet me gëzim të presë që të piqet dhe të sjellë shumë fryte, nëse pandërprerje pranon jetën nga trunghi për një kohë më të gjatë.

f) Përse Zoti këput degët? (Reshti 2).

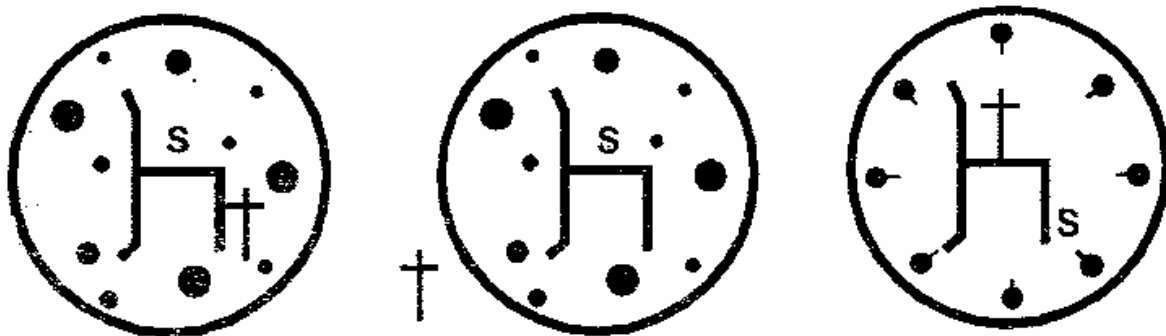
2, Çfarë fryti do të prodhojë Shpirti Shenjt në jetën tonë, duke na mbushur gjatë jetës sonë?

a. Lexo: Gal. 5, 22-23.

b. Lexo: Mt 4,19.

PSE ÇDO I KRISHTËR NUK ËSHTË I MBUSHUR ME SHPIRTIN SHENJT

Në letrën I 1 Korintazëve 2, 14-3:3. Shën. Pali na përshkruan tri llojë njerzish: njeriu tokësor, njeriu i shënjt shpirtëror dhe njeriu pa shpirt (pa fe).

Kjo paraqitje grafike na tregon këto lloje njerzish: i pari tregon jetën e njeriut tokësor, prsoni i cili kurrë nuk e ka thirë Krishtin në jetën e vet. Krishti është para derës dhe troket, kërkon që të hyjë. Të gjitha interesat në këtë jëtë rotullohen rreth vetes së tij dhe shpesh mbarojnë në dëshprim.

Vizatimi i dytë na tregon jetën e njeriut shpirtëror, personin i cili e ka thirrur Jezusin në jetën e vet dhe i ka dhënë të drejtën për të drejtuar jetën e tij.

1. Peshkruani njeriun pa shpirt, siç është i demonstruar në 1 Korintasve 3,3.

Njeriu pa Shpirt beson që mund të jetojë jetën e krishterë me fuqinë e vet. Ai ka një përvojë shpirtërore, e cila shkon lartë – poshtë. Ai nuk e kupton veten - dëshiron ta punojë drejt, por nuk mundet. Nuk pranon fuqinë e Shpirtit Shenjt për jetën e krishterë.

2. Numroni 5 ose 6 të krishtër pa Shpirt! (Gal 5, 19-21).

3. Si mund të zgjidhet ky problem? (Gal 5,16-17).

Si katolik edhe ju bëhëni i pa Shpirt kur punoni sipas vullnetit tuaj, duke udhëhequr jetën tuaj, në vend që t`i lejoni Shpirtit Shenjt që të ju aftësojë. Bëhëni pa shpirti duke refuzuar rrëfimën e mëkatëve tuaja dhe Zotin që të ju mbush me Shpirtin e vet.

SI MUDN TË JEMI TË MBUSHUR ME SHPIRTIN SHENJT?

1. Me fe kemi pranuar Jezu Krishtin. Si i lejojmë atij që të drejtojë jetën tonë? (Kol 2,6).
2. Ç' është feja dhe përse është kaq e rëndësishme? (Heb 11,1-6).
3. Çka na është urrdhëuar që të bëjmë? (Ef 5,18).

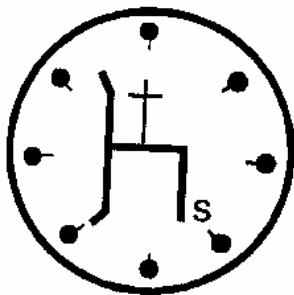
Mbushja me Shpirtin Shenjt nuk është përjetim vetëm një herë e përgjithmonë. Përjetimet mund të jenë të shumta. Në gjuhën greke në të cilën është i shkruar urdhëri Efezianëve në orgjinal, kuptimi është shumë me i qartë, se në përkthime të shumta. Ky urrdhër i Zotit do të thotë se duhet të mbushemi pandërprerë me Shpirtin Shenjt që Ai të na udhëheqë dhe të na forcojë.

Sa herë që pranojmë sakramentin përforcohemi nga Shpirti, nëse e pranojmë të pregaditur.

4. Lexo: 1 Gjn 5,14-15.
  - a. Çfarë premtion Zotin në këto rreshta?
  - b. A dëshiron Zoti që t`iu mbush me Shpirtin Shenjt?
  - c. A do të ju mbushë Zoti me Shpirtin Shenjt nëse ia kërkonit këtë gjë? Përse?

SI DUHË TË LUTËMI ME FE QË TË MBUSHËNI ME SHPIRTIN SHENJT?

Me vetë fenë jemi mbushur me Shpirtin Shenjt. Por lutja e sinqertë është njëra nga mënyrat me të cilat tregojmë fenë tonë.

Ja një lutje që unë ju propozoj:

Atë i dashur unë kam nevojë për Ty! Pranoj që kam zotëruar me jetën dhe kam mëkatuar kudër teje. Faleminderit, se më i ke falur mëkatet e mia nëpër vdekjen e Jezu Krishtit në kryq. Po të thërras o Krisht në fronin e jetës sime. Me mbush me Shpirt Shenjt! Ti më ke urrdhëruar që të jemë i mbushur. Ti ke premtuar se do ta bësh nëse unë e kërkoj me fe. Të lutem në Emër të Jezusit. Si shënjë të fesë sime të falemderoj se më ke mbushur me Shpirtin Shenjt”

A është kjo lutje shprehje e dëshirës së zemrës sate? Nësë është ashtu qëndro në lutje dhe besoi Zotit, se pikërisht tani të mbush me Shpirtin Shenjt?

A i keni kerkuar Zotit që t’iu mbush me Shpirtin Shenjt?

Me lejen e kujt ? (Në besueshmerinë e vetë Zotit dhe fjalës se tij).

SI DUHET VAZHDUAR TË MBUSHEMI PANDËRPRERË ME SHPIRTIN SHENJT?

Me fe mund të vazhdojmë përjetimet e dashurisë së Zotit dhe faljes duke ushtruar frymëmarje shpirtërore në çdo moment. Nësë bëheni të vetëdijsëm që në jëtë tuaj ka diçka që nuk i pëlqen Zotit, edhe sepse ecni me te dhe dëshironi për t’i shërbyer me zemër të singert, falenderoni Zotin, sepse ju ka falë mëkatet tuaja - në të kaluarën, në të tanishmen, dhe në të adhshtmen – në bazë të vdekjes së Krishit në Kryq. Nëpërmjet fesë kërkoni dashurinë e tij dhe faljen dhe vazhdoni miqësinë

me të. Nëse përsëri do të merrni fronin në jetën tuaj – vepër e qartë e pandëgjësës – merr frymë shpirtërisht.

Frymëmarrja shpirtërore (nxerrja e ajrit të pa pastër dhe marrja e ajrit të pastër) është ushtrimi i fesë e cila na aftëson që të përjetojmë dashurin dhe faljen e Zotit. Le ta shqyrtojmë këtë në menyre tjeter:

1. **Frymënxjerrja:** Rrëfeni mëtatët tuaja – bini dakort me Zotin në pikëpamjen e mëkatëve tuaja dhe falenderojeni për faljen e mëkateve. Sipas Gjonit 1,9 dhe Heb 10,1-25. Rrëfimi përmban pendim – ndryshim në sjellje dhe veprimtarinë jetësore. Nëse jemi katolik keni mundësi për të festuar faljen e mëkateve nga Zoti dhe këthimin tek Jezusi në sakramentin e rrëfimit.

2. **Frymëmarrja:** Dorëzoni jetën tuaj nën kontrollin e Jezu Krishtit dhe lutuni me fe që të ju japë plotësinë e Shpirtit Shenjt. Besoni që Ai tani po ju nxit dhe po ju aftëson – sipas urrdhërit Efezjanëve 5,18 dhe premtimeve sipas Gjonit 1 Gj 5, 14,15.

ZBATIMI PËRSONAL

Jeta e mbushur me Shpirtin Shenjt – është jeta e dëgjësës dhe duresës. Filloni ditën duke lutur Zotin që të pastrojë jetën tuaj. Sipas Gjonit 1,9 dhurojani korpin tuaj Shpirtit Shenjt, sipas Rom 12,1-2, dhe kërkoni t'ju mbajë të mbushur me fuqinë dhe dashurinë e vet. Ushtroni me vetëdije merrni frymëmarrjen shpirtërore gjatë ditës.

KËSHILLA PËR MËSIM

1* Lexoni ungjillin sipas Gjonit 13-16.

2* Mësoni përmendësh 1 Gjonit 5,14-15.

PYETJA KUPTIMORE

- 1) Kush është Shpirti Shenjt?
- 2) A e njihni atë si person?
- 3) Përse ka ardhur Ai?
- 4) Ç' do të thotë që të jësh i mbushur me Shpirtin Shenjt?
- 5) Përse shumë Katolik nuk janë të mbushur me Shpirti Shenjt?
- 6) Si mund të jëtë dikush i mbushur me Shpirti Shenjt? Si e dini këtë?
- 7) Si mund të jeni të mbushur me Shpirti Shenjt nga çasti në çast?
- 8) A jemi tani të mbushur me Shpirti Shenjt? Si mund të jeni të sigurtë?

“I shenjtë është personi i cili u beson premtimeve të Zotit fjalë për fjalë, u beson plotësisht dhe gjithmonë.”

Atë Daniel Cosidine

SHKALLA E PESTË: SI DUHET TË ECET NË SHPIRT?

Nëse e kuptojmë drejt jetën e krishterë, ajo nuk është e komplikuar. Në të vërtetë ajo është e thjeshtë. Aq e thjeshtë, sa nuk mund ta kuptojmë këtë thjeshtësi. Kjo ndodhë sespe jeta e krishterë është e mbinatyrshme. Mund ta jetojmë vetëm atëherë kur Shpirti Shenjt na jep forcë. Nëse provojmë që të jetojmë jetën tonë të krishterë me fuqitë tona, atëherë ajo është e komplikuar, e vështirë madje e pa mundur. Nëse thërras Jezu Krishtin që të drejtojë jetën time: nëse e di realitetin se kam qenë i kryqëzuar me Krishtin, jam rringjallur me të në fe, si menyre jete; nëse eci në dritë, sikur është Zoti në dritë, atëherë përjetoj jetë të begatë, të cilën na e ka premtuar Jezu Krishti, dhe Shpirti Shenjt sjell frytin e vet në jetën time. (Gj 10,10; Galatasve 5,22-23). Ezistojnë katër të vërteta të cilat na ndihmojnë për ta kuptuar ecjen tonë të suksesshme në Shpirtin Shenjt.

SIGUROHUNI SE JENI MBUSHUR ME SHPIRTIN SHENJT

Frymëmarrja shpirtërore është si ushtrim në fe e cila na ndihmon që të përjetojmë dashurinë dhe faljen e Zotit, fuqinë dhe drejtimin e Shpirtit Shenjt si menyre jetësore.

1. Frymënxjerrja: RRËFIMI

Nëse përsëri merr karrigën e drejtorit në jetën tënde nëpërmjet mëkatit (padëgjueshmërinë me deshira) merr frymë shpirtërisht. Së pari nxirr frymën me lutjen e rrëfimit. Fjala e Zotit na premtonte në Gjon 1,9. që do t’ju falë kur rrëfoheni dhe do t’ju pastrojë nga e keqja. Rrëfimi (“**Homologeo**” në greqisht) do me thënë për të rënë dakord në pikëpamjen e mëkateve tona. Ky pajtim përmban më pak se katër shqyrtime:

a) Pranoj se me mëkatin tim ose me mëkatet e mia – të cilat duhet t’i shprehi secilin një nga një përpara Zotit – janë të këqija dhe e fyjejnë Zotin.

b) Jam i bindur që Zoti këto më i ka falur nëpërmjet vdekjes së Krishtit në Kryq, i cili ka vdekur për mëkatet tona.

c) Pendohem, që do të thotë ndryshoj sjelljen time ndaj mëkatit. Fuqia e Shpirtit Shenjt do të më ndihmojë që të ndryshoj sjelljen time. Në vend që të bëj atë që dëshiron “Uni” im mëkatar, tani mund të bëj atë që dëshiron Zoti.

d) Me besim të ripërtërirë dhe me fe i harroj mëkatet e mia nga jeta e kaluar dhe nëpër Jezu Krishtin shkoj përpara – sipas thirrjes së Zotit.

2. FRYMËMARRJA: ZBATIMI NËPËRMJET FESË

Merrni frymën shpirtërore që të keni mundësi për të jetuar dhe vepruar me fe në fuqinë e Shpirtit Shenjt. Besoni që Ai i udhëheq dhe aftëson sipas urdhërit të vet “Mbushuni me Shpirtin Shenjt” (Ef 5,18). Në gjuhën greke kjo shprehje do të thotë se duhet të jemi të drejtuar dhe të forcuar me Shpirti Shenjt, që të jëtë kjo rruga jonë jetësore. Poashtu sipas premtimeve të tij Ai dëgjon dhe shpërblen lutjet tona, sepse lutemi ashtu si Ai dëshiron (Gjn.5, 14-15).

Vazhdoni të kërkonit dashurinë e tij në rrugën e fesë, faljen dhe fuqinë, vazhdoni miqësinë me Të nga momenti në moment. Nuk duhet të harrojmë të lavdërojmë faljen e Zotit, dhe fitoren mbi mëkatet, të cilën e kemi fituar me sakramentin e rrëfimit. Në sakramentin e rrëfimit mund të pranohet edhe këshillat shpirtërore si dhe lidhjen me bashkësinë katolike (Kishën).

SHPIRTI SHENJT ZBULON MËKATET

Vazhdoni me frymëmarrje shpirtërore, dhe nxjerrni frymën kur Shpirti Shenjt iu zbulon mëkatet, të cilat duhet t'i rrëfeni, dhe merr frymë sa herë keni kontrollin e plotë të Shpirtit në fe.

Disa të krishterë kryejnë frymëmarrjen më shpejt dhe më shpesh se të tjerët. Për disa kjo është disa herë në ditë por të tjerët, disa herë në muaj.

Mos rrimoni shumë ndërgjegjen (Duke shikuar brënda). Mos u shqetësoni duke kërkuar mëkatet për t'i rrëfyer. Rrëfeni vetëm ato që Shpirti Shenjt iu zbulon.

Besoni në Zotin dhe Fjalën e tij. Mos kërkonit përvojën emocionale. Nëse keni uri dhe etje për Zotin dhe drejtësinë e tij, nëse keni rrëfyer mëkatet tuaja, lëshoni jetën tuaj Jezu Krishtit dhe kërkonit nga Zoti që t'iu mbush, duke besuar që jeni mbushur në fe, në bazë të premtimeve të tij.

Zoti do të iu tregojë se është i besueshëm në premtimet e veta. Katoliku i krishterë jeton me fe, në të vërtetën dhe në besueshmërinë e Zotit dhe Fjalës së tij.

Do të zbuloni se lidhja juaj me Shpirti Shenjt është edhe kritike edhe e suksesshme: kritike në momentin kur do të zbuloni ç' do të thotë të jesh i forcuar me Shpirtin Shenjt në fe; e suksesshme në atë që në fe do të mësoni si do të rriteni dhe piqeni në rrugën e jetës, në jetën shpirtërore, nën udhëheqjen e Shpirtit Shenjt.

I krishteri i cili ka ecur një kohë të gjatë me fe në Shpirtin Shenjt, zakonisht demonstroi më shumë fryte dhe dhurata të Shpirtit Shenjt në jetën e vet. Ai është më i sukseshëm nga ai i cili posa ka zbuluar si të ecë në Shpirtin Shenjt. Do të jeni të vetëdijshëm për hapësira të reja në jetën tuaj, të cilat duhet nënshtruar kontrollit të Shpirtit Shenjt. Kur të jeni të vetëdijshëm për këto hapësira– d.m.th. sjellje dhe veprimtari të cilat nuk i pëlqejnë Zotit, merr frymë shpirtërisht.

JINI TË GATSHËM PËR MOSMARRËVESHJE SHPIRTËRORE

Bibla na shqaron që tri fuqi luftojnë gjithmonë kundër besimtarëve: bota, trupi i njeriut dhe djalli i mallkuar.

1. Bota

- a. Ç'është bota (Gjon 2.11,7)?
- b. Si mbrohemi nga bota? (Kol. 3,1-2)

2. Djalli i mallkuar

- a. Si e përshkruan shën. Pjetri djallin e mallkuar? (Pt 5,8).
- b. Si mbrohemi nga Djalli? (Ef 6,10-18).
- c. Cilat mjete i përdorim kundër djallit? (Ef 6,17; Gj 4,4).

3. Trupi i njeriut

Kur shën. Pali ka pranuar Krishtin ka zbuluar në vetvete fushën e luftës. “Trupi” i tij (ai njeriut të vjetër) ka luftuar kundër jetës së tij të re, jetës së Krishtit, në të. Lexo nga përvoja e shën. Pali në Rom 7,14-25. Çfarë mendimi ka pasur shën. Pali ndaj trupit të vet? (Rom. 7, 18)

Që të dini që unë i vjetër mëkatar mbetët i pandryshuar. Ky nuk ka mundësi për të bërë të mirën me fuqinë e vet. Pranoni mendimin e Zotit dhe ndiqni këshillat e tij në këtë pikëpamje.

- a. Kur kemi pranuar Krishtin, çfarë marrëdhënie të re kemi patur me Të? (Ef 2,6).
- b. Ç`na ka ndodhur në lidhjen e re me Krishtin? (Rom 6,5).
- c. Çka ndodhë me “unin” vjetër mëkatar? (Rom 6,6).
- d. Çka duhet të bëjmë në fe për të mundur trupin? (Rom 6,11; Gal 5, 16-17).

Edhe pse s' keni në vete fuqi për të ecur me Shpirtin Shenjt, keni aftësi për të zgjedhur Shpirtin, që Ai të bëjë këtë ecje (Rom 6,16). Nëse në fe bëni zgjedhje mund të jeni të sigurtë që Shpirti Shenjt do t' iu japë fuqinë. Duke ecur në rrugën e fesë në Shpirt, duke ushtruar frymëmarrjen shpirtërore kurrë më nuk do të jeni në dëshprim shpirtëror – me gjatë se disa minuta.

PËR TË JETUAR SIPAS FESË

1. Çka është feja? (Heb 11,1).

2. Përse feja është e rëndësishme? (Heb 11,6).

Feja është virtyti i parë hyjnor që e ka përshkruar shën. Pali: feja, shpresa dhe dashuria. Në Beselidhjen e re fjala greke për fe është “**Pistis**” që d.m.th. –“ për ta patur besim dhe shpresë te dikush ose në diçka”, për t’u mbështetur te dikush ose në diçka. Sipas Koncilit I-rë dhe të II-të të Vatikanit, feja është në një menyrë dëgjesa që ia japim Zotit, ashtu si Ai na zbulon veten. Nëpërmjet fesë, me vullnetin e vet, njeriu i dorëzohet plotësisht vetëm Zotit, duke nënshtruar plotësisht mendjen dhe vullnetin e vet dhe me dëshirë pranon zbulimet të cilat Zoti ia jep. Përpara se të ketë mundësi për të ushtruar këtë fe, njeriu duhet të këtë hirin e Tenzot që t’i nxisë dhe t’i ndihmojë. Duhet të këtë ndihmën e mbrendshme të Shpirtit Shenjt, i cili e lëviz zemrën dhe e këthen atë tek Zoti, i cili hap sytë dhe mendjen dhe lehtëson pranimin dhe besimin e të vertetës.

(Kushtetuta dogmatike mbi zbulimin e Zotit).

3. Çka na premtot Zoti nëse jemi të dëgjueshem ndaj Tij? (Gj 14,21).

Ndjenjat e shëndosha janë pjesë përbërëse e permës sonë. Falënderojmë Zotin, sepse i kemi ato! Por ne si të krishterë katolikë e shpirtëror, nuk kërkojmë përjetime emocionale. Më shumë dëshirojmë që të jetojmë jetë të mbushur me Shpirtin Shenjt, jetojmë me fenë tonë në dashuri dhe besë ndaj Zotit dhe Fjalës së tij. Ndjenjat janë të pranishme në jetën e besimtarëve, por, të kërkosh përjetime emocionale, d.m.th. të refuzosh parimet e fesë.

a. Çfarë premtot Zoti në Rom 8,28?

b. Çfarë na urdhrohet të bëjmë në (Sol 5,18)?

c. Si vepron Shpirti Shenjt? (Ef 5,18-20).

A keni mësuar të themë “ **Faleminderit** “,o Zotit? Kur jeni zemërthyer, sepse keni humbur personin e dashur? A e falënderoni Zotin kur keni dhëmbje të tmerrshme, kur pranoni letër nga një person i dashur i cili ju lajmëron që midis jush është gjithçka e këputur? Kur keni vështirësi financiare? A e falënderoni Zotin kur jeni të diskriminuar, kur të drejtat tuaja janë të kufizuara si person, për shkak të fesë ose orgjinës. Duke falënderuar Zotin në çdo rast ju shprehni “O Zot të bësoj”. Vini re – që në Shkrimin Shenjt kur nuk thuhet “për të ndier“ falënderim, por për të dhënë falënderim, - si vepër e vullnetit.

Të jesh admirues në momentin e tanishëm është kënaqësi dhe respektim i vullnetit të Zotit i cili kalon nëpër të gjitha që duhet të bëjmë dhe vuajmë kur vështirësitë të bien mbi ne.

Atë Jean – Pierre De Causade

NDARJA E KRISHTIT NË SHPIRT

Një nga veprat më të mëdha të dëgjësës është ndarja e Krishtit me të tjerët në fuqinë e Shpirti Shenjt. Pasi që Ai ka ardhur për të kërkuar dhe për të shpëtuar të humburin (Lk 19,1) dhe na ka urrdhëruar që të tjerëve t'u tregojmë për Të (Mt.28,18-20), asgjë nuk mund t'i pëlqejë Shëlbuesit tonë më tepër . Nëse dëshironi përvojën e rëndësishme për jetë të njohjes së Jezu Krishtit, filloni të ndani Krishtin me të tjerët, si rrugë e jetës, duke ecur me Shpirtin Shenjt.

Për të ndarë fenë në mënyrë të suksesshme, duhet për të marrë në duar iniciativën, për të shfaqur Krishtin në fuqinë e Shpirtit Shenjt, por veprimin ja lëmë Zotit.

1. Lexoni: Kol 1,28-29

- a. Çfarë kanë predikuar shën. Pali dhe besimtarët e tjerë, atje ku kanë shkuar?
- b. Përse e kanë bërë këte?
- c. Kush i ka aftësuar për këtë veprimtari?

2. Lexoni: Rom 3, 21-25.

Fjala “pendim” në Besëlidhjen e Vjetër qartëson sakrificën e mëkatarit që e shfaqon para Zotit dhe premtën e Zotit. Në besëlidhjen e Re “Pendimi” (sikurse çlirimi, shpërblimi, pajtimi etj.) përshkruan veprimtarinë e Jezusit-Jezusi shpëton nga mëkatet. Ai është zgjidhja të cilën Zoti ia ka dhënë njeriut për t'u pajtuar me të. Këto janë lajme të mira.

Libreza - **Njohja e Zotit në mënyrë personale** është shprehja e qartë dhe e thjeshtë e “Lajmit i gëzueshëm”, të cilin Zoti e ka për botën. Mund të përdoret për të ndarë fenë në Krishtin në mënyrë të suksesshme. Kur shpjegojmë katër parimet e librezës kurrë nuk duhet të bëjmë shtypje, ose të aktivojmë personin që të pranojë Krishtin. Vetëm Zoti mund ta ndryshojë zemrën e njeriut. Suksesi i vërtetë nuk është në atë që personi të lutet me ne që të pranojë Krishtin në jetën e vet, por, në atë që ne të jemi të ndërgjegjshëm në paraqitjen e kërkesave dhe ofertave të Krishtit duke e ndarë atë me personat në dashuri dhe në fuqinë e Shpirti Shenjt.

1. Ndajmë kërkesat dhe ofertën e Krishtit si është shfaqur në mënyrë të thjeshtë në Librezën “Duke njohur Zotin personalisht”.

2. Duhet të jemi të durueshëm në thirrjen e njerzëve për pranimin e Krishtit, por nuk duhet të jemi imponues. Të ja lëmë Shpirtit Shenjt që të veproi, por, në paraqitje duhet të kemi kurajo, jo të frikësuar dhe të pasigurtë, ashtu që ata të jenë të sigurtë e të bindur, që ne e dimë se për çfarë flasim.

3. Nëse ata nuk janë të gatshëm ta pranojnë Krishtin, duhet të sillemi gjithmonë mirë me ta, kështu që ata do t'i gëzohen takimit të adhshëm për të biseduar me ne ose me një person tjetër- për dhurimin e zemrës së tij Krishtit.

ZBATIMI PRAKTIK

1. Bëni një përshkrim të problemeve, të dëshprimit dhe dhimbjeve të zemrës të cilat ju okupojnë. Dëshmoni fenë tuaj në Zotin dhe shpresën e tij duke e falënderuar për çdo kujdes.

2. Bëni një listë të ngrëzve me të cilët dëshironi të ndani **Si ta njohim Zotin personalisht**. Paraqitjani Zotin letrën lutje, duke kërkuar udhëheqjen, forcën dhe dashurinë e Shpirti Shenjt në lidhje me këta njerëz. Atëherë pusho! Lere Zotin që të udhëheqë, le të japë fuqinë dhe ndjenjën e Shpirtit Shenjt për secilin person të listës sate.

Për studim të mëtejshëm:

Lexo Ungjillin sipas Gjonit, kreu 17-21.
Mbaje në mend Rom 8,28 dhe Sol 5,18.

PYETJE KUPTIMORE

1. Si mund të jemi të sigurtë se jemi të mbushur me Shpirtin Shenjt? A mund t'i jepni mendimet tuaja për premtimet dhe urrdhërimet e Zotit?
2. Cilat janë katër pjesët e rrëfimit?
3. Cilët janë tre armiqtë e botës shpirtërore?
4. Si mund të mbrohemi më mirë nga tundimi shpirtëror?
5. Çfarë të mire na sjell, falënderimi i Zotit në çdo rast?
6. Ç' duhet të bëjmë për të ndarë fenë tonë në mënyrë të suksesshme?

SHTESA A: GRUPI I NDARJES SË UNGJILLIT

Grupi I ungjillit të përditshëm (Gospel Shering Group) krijon rrethana në të cilët katolikët e krishterë mund të rriten në fenë e vet, në lidhjen me Zotin dhe njëri tjetrin. Ajo bëhet bota e vogël e kishës bashkësia e vogël fetare, grupi i ndihmës së krishterë, cila është përqëndruar në Krishtin dhe

në Shkrimin Shenjt, ku feja përhapet, më lehtë se kur mësohet. Nuk ka “udhëheqës” as “mësues” tjetër përveç Shpirtit Shenjt.

Personi që drejton grupin vetëm udhëheq lutjen – përpara dhe pas takimit, dhe nxit zbatimin e Ungjillit gjatë javës nëpërmjet metodës së grupit të ndarjes së Ungjillit dhe zhvillimit të diskutimit me Zotit. Zhvillimi i bisedimeve me Zotin mbështetet në premtimin – “Ku janë dy ose tre të krishterë të mbledhur së bashku në Emër të Jezus Krishtit, Ai është aty, midis tyre për t’i mësuar” – Fjalët e tij – Mt 18,20.

Ky grup është i përbërë nga dy deri në tetëmbdhjetë persona. Takimi zgjatë një orë e gjysmë. Çdo person i ri është i mirësearrdhur, pavarësisht ku janë ata në rrugën e tyre shpirtërore. Nxiten personat e rregullt në këtë grupe që të sjellin si miqët dhe pjerstarët e familjes së tyre. Kur grupi bëhet më i madh se njëzet persona mund të ndahet në dy pjesë. Grupi mund të ketë një udhëheqës ose mund të ndërrohet çdo javë me një anëtar tjetër. Është e rëndësishme që të lejohet që Shpirti Shenjt të veprojë në zemrën e secilit person dhe të aftësojë për pjesëmarrjen. Çdo person pranon një librezë “Zhvillimi i bisedimit me Zotin” dhe pasi kemi lutur Shpirti Shenjt që ta mësojë grupin, udhëheqësi kërkon nga një anëtar që të lexojë pjesë nga Ungjilli i kësaj jave dhe atëherë në mënyrë të thjeshtë drejton grupin nëpërmjet pyetjeve:

1. Vini re:

- A është kjo një ndodhi apo një fjalim?
- Cilët persona janë të pranishëm? (Cili person është kryesori?)
- Cilët janë vetitë e tyre?
- Kur ka ndodhur?

2. Qartësimi:

- Cili është qëllimi i porosisë për ne? (Grupi vendosë nga titulli që shërbën për qartësim)
- Ç’do të thotë kjo? Shpjegime dhe diskutime (bisedime).
- Cili rresht është “çelësi”? (Rreshti i cili më mirë e shpjegon qëllimin e porosisë).
- A ekzistojnë pjesë të tjera në Shkrimin Shenjt të cilat shpjegojnë më mirë qëllimin e porosisë?

3. Zbatimi:

(Tani pjesëmarrësit nëse deshirojnë shprehim përvojat e veta).

- Çfar me thotë Zoti mua personalisht në këtë porosi?
- Përse Ai ma tregon këtë?
- Çfarë dëshiron Ai që unë të bëj?
- Ç' dëshiron Ai të bëjë për mua?

4. **Lutja:** (Në menyrë spontane dhe me bisedime).
Për të ndarë ndjenjat më të fshehta me Zotin.

5. **Veprimi:** (Pas lutjës shprehim me zë këto rreshta, për të theksuar qëllimin e porosisë të cilën do ta zbatojmë në jetë këtë javë).

“Bënu zbatues të fjalës e jo vetëm dëgjues që gënjejnë vetveten. Sepse, në qoftë se dikush e dëgjon fjalën, por nuk e zbaton, ai i përngjanë njeriut që shikon fytyrën e vet në pasqyrë: e pa veten, shkoi e menjëherë harroi se si qe. Ndërsa ai që e vëren ligjin e përsosur-atë të lirisë - e në qoftë se i përvishet jo thjesht si dëgjues i habitur, por si zbatues i veprës, do të gjejë lumturinë e vet në ushtrimin e tij. (Jak 1, 22-25).

Që të krjojmë atmosferën në të cilën të gjithë anëtarët do të ndihen mirë që të ndajnë dijen që kanë për ungjillin e asaj jave, lusim pjesëmarrësit (vlen edhe për udhëheqësin), që të mos pregaditen përpara as të mos lexojnë ndonjë koment. Në këtë mënyrë të gjithë jemi në të njëjten lartësi dhe lexojmë pjesën së bashku me më pak mendime të krijuara përpara. Kështu i lejojmë Shpirtit Shenjt që të mësojë grupin.

SHTESA B: PËRVOJA PERSONALE

Për të ndarë në mënyrë të suksesshme fenë me një person tjetër duhet që t'i sqarohet ç'është Zoti për ne dhe si Krishti vepron në jetën tonë. Bashkë me porosinë e Ungjillit në letrën e 1 sh. Pjetri 3,15 na është thënë: ”Veçse adhuroni në shenjtëri në zemrat tuaja Krishtin Zot! Jini gjithmonë të gatshëm t'i jepni përgjigje gjithsecilit që kërkon arsëyen e shpresës që është në ju”.

Është shumë e frytshme që të përshkruash në mënyrë të shkurtër ku je në rrugën tënde shpirtërore dhe kështu aftësoheni për të ndarë fenë me fjalë. Këtu mendoni sikur po i shkruani letër një miku, duke u bazuar në këto pika:

- a. Baza jote fetare, nëse i përkët ndonjë bashkësie fetare.
- b. Kur ke kuptuar për herë të parë se ke nevojë për Krishtin në jetën tënde?
- c. Ku dhe si ia ke dhënë jetën tënde Krishtit?
- d. Si të ndihmon tani feja jote në Krishtin?

Letra juaj nuk duhet të jëtë e përsosur, por, duhet të dalë nga zemra. Zoti do të bëjë që ajo të prek zemrat e atyre me të cilët po e ndan. Kërkoni Shpirtin Shenjt le t' ju ndihmojë gjatë shkrimit tuaj.

SHTESA C: NJOHJA E ZOTIT PERSONALISHT

Është thënë se jemi krijuar që ta njohim Zotin, që ta duam dhe t'i shërbejmë. Por, si e njohim me të vërtet Zotin? A është; e mjaftueshme vetëm ta njohësh Atë?Katr pika me poshtme do t'iu qartësojnë se si ta njohin Zotin personalisht.

1. Zoti na do dhe na ka krijuar për vete

Zoti na do: “Vërtetë, Hyjiu aq fort e deshi botën sa që e dha të vetmin Birin e vet, kështu që secili që beson në te të mos humbet, por të ketë jetën e pasosur” (Gj 3,16).

Zoti dëshiron që ta njohim

“E kjo është jeta e pasosur, që të njoh Ty, Një, të vetmin Hyun e vërtet dhe atë që dërgove, Jezu Krishtin” (Gj 17,3).

2. Mëkati na ndan nga Zoti

Ç' është mëkati?

Mëkati –d.m.th. të shkosh I vetmuar në rrugën e jetës. Por, Zoti na ka krijuar që ta njohim Atë, ta duam dhe t'i shërbejmë Atij, kur nuk e duam dhe nuk i shërbejmë, ne jemi nisur rrugën sonë personale.

Kush ka mëkatuar?

“Sepse të gjithë mëkatuan dhe u përjashtuan nga lumturia e Hyjit” (Rom 3,23).

Kam mundësi ta kuptoj dashurinë e Zotit dhe si këtë dashuri ta zbatoj në jetën e përditshme. Në jetë ende kemi të njëjtat probleme si: dëshprimi, ndjenjat e fajit, ndjenjat dobëta të cilat i kam pasur përpara se ta pranoja Jezu Krishtin në jetën time, por ndryshe është tani që kam dikë që m' i

zgjdh problemet e mia. Unë nuk duhet të mendoj më për këtë – unë ia kam falur Krishtit sikur edhe mbarë jetën time.

MARY ROMANO

Si i ri kam qenë idealiste, duke pritur përsosmërinë në çdo rast në të cilin kam patur interes. Kam vazhduar ashtu deri sa pikëpamjet e mia idealiste nuk kanë qenë të shkatërruara në shkollën e lartë, kur kam kuptuar se as një send as një person nuk mund të arrijë përsosmërinë, që unë kam patur për qëllim. Që atëherë kam patur shikime pesimiste, negative mbi jetën dhe kam parë vetëm gjëra negative në çdo situatë dhe në çdo person. Është e panevojshme të them se si qënia ime ka qënë e padurueshme derisa kam takuar Gjonin. Ai e ka kthyer dritën dhe buzëqeshjen në jetën time dhe unë kam menduar se ai është njeriu i përkryer për mua. Por, dy vjet pas martesës ne të dy kemi kuptuar që jeta jonë është larg nga përsosmëria. Dhe kemi rënë në dëshprim të tmerrshëm. Ne kemi dashur njëri tjetrin, por, nuk i kemi pelqyer njëri tjetrit. Secili prej nesh ka pritur të ndryshojë tjetrin prej nesh, por, nuk kemi qenë në gjendje për të ndryshuar veten. Përhere kemi nxitur nervat njeri tjetrit dhe kemi kuptuar që jeta jonë bashkëshorëtoe ka filluar të shkatërrohet. Një ditë Gjoni duke u kthyer në shtëpi ka filluar të tregojë se dikush i ka folur për lidhjen personale me Krishtin dhe si e ka pranuar Krishtin në jetën e tij, në zemrën e tij. Nuk kam qenë e impresionuar dhe kam thënë se ka takuar një fanatik besimtar, por pas disa ditësh kam vënë në re se Gjoni ka filluar të ndryshojë. Në vend që ai të mendojë për vetën ai u bë plot dashuri, duke më pranuar mua. Vërtetimi ka adhur me vonë kur ai me ka kërkuar falje për herë të parë në jetën tonë. Atëherë e kam njohur dhe kam menduar se Krishi ndoshta është i gjallë dhe që Gjoni me të vërtetë e njeh. Pas pak kohësh edhe unë e kam kërkuar Krishtin që Ai të jetë zotërues i jetës sime. Në kundërshtim me veten time, kam filluar të kemë shikime pozitive në jetë dhe për herë të parë pas shumë kohësh kam nisur të shoh të mirën në çdo person dhe në çdo ndodhi. Kam zbuluar që jam në gjendje t'i gëzohem jetës përsëri, kamdiër dashuri për të tjerët, ndërsa përpara kam menduar vetëm për vete. Duhet të shtoj se gjithmonë kam qenë e shqetësuar dhe kam pritur vetëm keq. Si rezultat i kësaj gjendjeje gjithmonë kam qenë e tensionuar për shkak të problemeve të tanishme dhe atyre që do të vijnë. Tani mësoj si do të ja jap problemet e mia Zotit dhe t'i besoj në të gjitha në jetën time. Kjo gjendje më aftëson që t'u dëshmoj të tjerëve që edhe ata të përjetojnë dashurinë e Zotit.

Lexo Fil 3,5-14 – në shembullin e dëshmisë së shën. Palit. A mund t'i gjeni katër pikat të cilat i kemi përmendur më parë? Vazhdojnë dëshmitë e dy personave nga ALFA – OMEGA:

Vini re katër pikat në secilën nga ato. Le të iu shërbejnë si shembull për të përshkruar dëshmitë tuaja.

DON JOHNSON

Me orgjinë nuk jam katolik. Jam bërë katolik në shkollë. Duke shkuar gjithë jetën në shkollën katolike e kam ditur se Zoti ekziston, që Ai më ka krijuar që ta njoh atë, ta dua dhe t'i sherbejë Atij. Nuk më kanë mësuar që të kem lidhje dhe marrëdhënie me dashurie dhe shërbimi ndaj tij. Unë e kam ditur që Ai me don dhe kështu e kam jetuar jetën, siç kam dashur vetë. Kur e kam ndier fajin kam shkuar në rrëfim dhe kam marrë Kungimin shenjt.

Kur u bëra moshuar jeta ime ka nisur të ndryshojë. Kam filluar të lexoj Biblën, edhe pse nuk e kam kuptuar gjithmonë atë. Jeta ime ka patur shumë ndryshime: nga lumturia në dëshprim, ndjenja të mira dhe të këqia. Kam ditur që diçka mungon në jetën time, por nuk kam ditur ç'duhet të bëj. Në kërkim të Zotit kam nisur të lexoj librat që flitnin për Zotin. Duke lexuar librin "Fuqia për jetë", kam zbuluar se kam mundësi të kem lidhje personale me Zotin, nëpërmjet Birit të tij – Jezu Krishtit. Atëherë kam thënë lutjen nga libri, i kam falë jetën Jezu Krishtit dhe e kam lutur që Ai të udhëhqë jetën time.

Nuk mund të them se jeta ima ka ndryshuar në atë çast kur kam thirur Jezu Krishtin, por në zemrën time e kam ditur që mund të ndryshojë. Sa më shumë i kam besuar Jezu Krishtit në jetën time, aq më shumë kam parë ndryshime në vete, në sjelljen time. Gjërat e vogla që njerëzit bënin, më parë mua me sjellnin shumë nervozizëm – por tani nuk me shqetësojnë fare.

Tani për mua studimet e Bibles janë shumë të rëndësishme.

ZOTI I SHENJTË

NJERU MËKATAR

Zoti është i shenjtë, njeriu është mëkatar. Ata i ndan një humnerë e madhe.

Disa nga ne mundohen për t'i afrohen me fuqitë e veta nëpërmjet shërbesës fetare ose duke jetuar jetën e mirë. Të tjerët mundohen të gjejnë plotësinë e jetës së tyre në para dhe gjëra të ndryshme, suksese dhe lidhje me njerëz të njohur. Por, të gjitha mundimet do të shkonjnë kot, sepse nuk merren me problemin e ndarjes sonë nga Zoti që e ka shkaktuar mëkati.

Pika e tretë na jep të vetene përgjigje për problemin tonë.

3. Jezu Krishti është e vetja zgjedhje për mëkatin tonë. Nëpërmjet tij kemi lidhjen personale me Zotin.

Sepse, Hyji është një i vetëm, një i vetëm është edhe

Ndërmjetësi midis Hyjit e njerëzve: Njeriu-Jezu Krishti, i cili flijojë vetveten si shpërblim për të gjithë njerëzit. Këtë dëshmi Ai e dha në kohën e caktuar.” (1Tim 2 ,5-6).

“I cili u flijua për fajet tona dhe u ngjall për shfajsimin tonë”. (Rom 4,25).

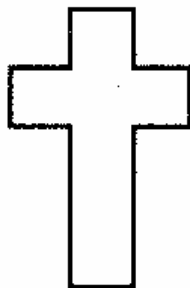
Ai është e vtmja zgjidhje për mëkatin e njeriut.

Jezusi ka thënë: “Unë jam udha, e vërteta dhe jeta. Askush nuk shkon tek Ati veç nëpërmjet meje” (Gj 14,6).

ZOTI I SHENJTË

NJERU MËKATAR

Si mund të fillojmë këtë lidhje personale me Zotin?

4. Që ta arrijmë këtë lidhje të re me Zotin duhet t'i përgjigjemi thirrjes se Jezusit dhe t'ia hapim zemrën dhe jetën tonë.

Secili prej nesh duhet t'i përgjigjet

“Atyre që e pranuan u dha zotësinë të bëhën bij të Hyjit, atyre që besojnë në emër e tij” (Gjn1,12).

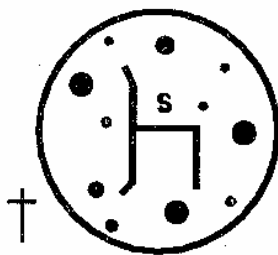
Krishtin e pranojmë me fe

“Sepse me hir, në sajë të fesë, jeni shëlbuar! Dhe kjo s'vjen prej jush, por është dhuratë e Hyjit! E jo me anë të veprave që ndokush të mos lavdërohet” (Ef 2,8-9).

Si e pranojmë dhuratën

Jezusi ka thënë: ”Ja, para derës qëndroj dhe trokas, kush e dëgjon zërin tim dhe e hap derën, do të hyj të ai dhe me të do të ha darkë dhe ai me mua” (Zb 3,20).

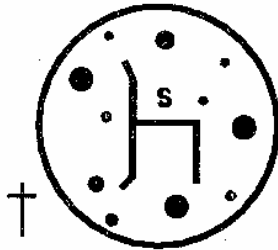
Pranimi i Krishtit përfshin këtë gjëra: këthimi i vetes kah Zoti (pendimi), besimi që Krishti vjen në jetën tonë për të na falur mëkatet dhe për të na bërë ashtu si ai dëshiron që të jemi. Nuk është e mjaftueshme vetëm për të qenë dakort që Jezu Krishti është Biri i Zotit dhe ka vdekur për mëkatet tona. As nuk është e mjaftueshme që të kemi njohjen përmes ndjenjave. Krishtin e pranojmë me fe si vepër e vullnetit

JO I KRISHTERË

(Ai i cili ende nuk e ka pranuar Krishtin) dhe dëshprim.

Unë - në fron
+- Krishti jasht jetës
*- Duke shikuar vetëm në interesat e veta shpesh mbarojnë në paharmoni

I KRISHTËRI I CILI

Unë – në fron

DREJTON VETEN + - Krishti është në jetë por nuk ka

(Ai i cili e ka pranuar udhëheqje të jetës. Krishtin, por është i pa frytshëm, sepse shpreson në fuqitë e veta).

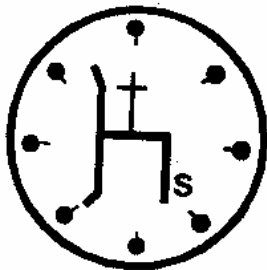
*-Interesat janë të drejtuara kah vetja, mbaron në paharmoni dhe në dëshprim.

KRISHTI NË FRONIN

I KRISHTERI I KTHYER

KAH KRISHTI E JETËS

(Ai të cilin Krishti e udhëheq Unë- jam i dhe e aftëson). nënshtruar Krishti.

*-Krishti udhëheq me interesat dhe ato pajtohen me planin e Zotit.

Cila figurë e paraqet më miri jetën tuaj?

Cila nga këto figura dëshironi që të përfaqësojë jetën tuaj? Tani do t'iu shpjegojmë si do të arrini të pranoni Krishtin në zemrën tuaj. Zoti e njeh zemrën tuaj dhe nuk i interesojnë fjalët Atij tuaja, por sjellja e zemrës suaj.

Ja lutja që ju propozojmë:

O Zot Jezu Krisht, të falem nderit se më do. Tash e kuptoj që deri tani kam mëkatuar me vullnet dhe pa dashje- kundër vullnetit tënd. Pendohem për mëkatet e mija dhe të lus për faljen tënde. Unë po të hap derën e zemrës sime dhe të përshëndes për zemrësisht që të jesh Zotruesi i jetës sime. Të lutem më udhëheq dhe me bënë person që Ti dëshiron të jem. Të falem nderit, sepse më ke falur, si dhe për këtë lidhje të re me Ty”.

A e shpreh kjo lutje dëshirën e zemrës sate? Nëse është ashtu, lutu, dhe tani ti do të arrish lidhjen personale me Zotin, sikur ka premtuar Ai. Krishti do të merr fronin e jetës tënde ashtu siç ke dëshiruar ti.

Në bazën të çkafit jeni i sigurtë se keni lidhje personale me Zotin?

Krishti ka premtuar në Zbulësen 3,20 se do të hyjë në zemrat tuaja nëse e thërisni. A do t’iu mashtrojë Ai? Ku është Krishti në këtë moment në lidhjen tuaj me të? Si e dini ju këtë? (Ai ka premtuar). Nëse e këputni këtë lidhje, rrëfeni mëkatet tuaja dhe Zoti do t’iu falë. Lidhja juaj do të jëtë përsëri e përtrirë (Gjon 1,9).

“Zoti na ka falë jetën e pasosur, e kjo jëtë është në Birin e tij. Të gjithë, që kanë Birin, kanë jëtë, kush nuk ka Birin e Hyjit, nuk e ka jetën.

Kaq ju shkrova, që të besoni në Emër të Birit të Hyjit. Që ta dini se keni jetën e pasosur (Gj 5,11-13).

Falënderoni shpesh Krishtit qe banon në jetën tuaj dhe Ai nuk do t’iu lëre kurrë. Ai ka premtuar:” Unë nuk do t’ju le kurrë” (Heb 13,5). Në bazë të premtimeve të Jezu Krishtit që të keni lidhje personale me Zotin dhe jetën e pasosur, nga ai moment kur keni thirrur Krishtin në jetën tuaj. Ai nuk do mashtrojë. Premtimi i Zotit është më i vlefshëm se ndjenjat tona të cilat mund t’i kemi kur afrohem tek Zoti. I krishteri jeton sipas fesë, të cilën e mbështet në Zotin, besnikërinë e Zotit dhe premtimet e tij. Kjo përvojë vjen nëpërmjet fesë. Vizatimi i ardhshëm na ndihmon për të shprehur këtë gjë.

E VËRTETA:- Zoti dhe premtimet e tija.

FEJA: -Përgjegja jonë se i besojmë Zotit dhe premtimeve të tij

NDJENJAT: -Varen nga personi. Mund të jenë të pranishme ose jo. Ato nuk janë vërtetim i pranisë së Zotit.

Treni do të shkojë edhe pa vagonin e kontrollorit. Do të ishte e padobishme që treni të shkojë vetëm me këtë vagon (ku ndodhet ndjenjat) Poashtu edhe ne si të krishterë nuk varemi nga ndjenjat dhe emocionet, por e mbështesim fenë tonë në Zotin dhe premtimet e tij.

SI ECET NË SHPIRT

Që të mbetet në jetë kjo përvojë, është e rëndësishme që t'i lejojmë Shpirti Shenjt që të na udhëheqë. Ai do të ju tregojë se dëshiron për t'ju ndryshuar, dhe do të ju japë kuptimin si do të përtrini jetën tuaj në çdo aspekt.

Kështu:

-Kurrë më nuk do të jeni të vetmuar.

-Sipas Fjalës së Zotit dhe pranisë së tij në ju, do të kuptoni vullnetin e tij.

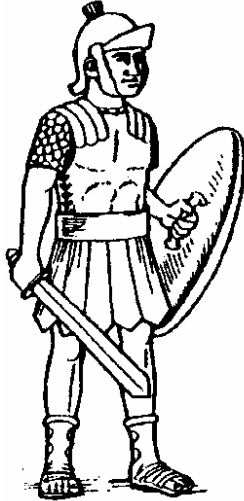
-Miqësia juaj me Zotin do të jëtë e shfaqur me gëzimin dhe bisedën e pandërprerë me Të.

-Do të aftësoheni t'u tregoni të tjerëve çka Zoti ka bërë për ju.

MIQËSIA E KISHËS

Fjala e Zotit na thotë që të mos largohemi nga mbledhja e përbashkët nga tradita e mbledhjes së përbashkët...”, dhe të nxisim njëri tjetrin (Heb 10,25).

Disa ashkla (dru) të mbledhura se bashku digjen me plot dritë, nëse njëren e largoni anash vatrës – drita dobësohet. Ashtu është edhe me lidhjen tonë me të krishterët tjerë. Bëhuni incijator dhe takohuni shpesh me të krishterët tjerë, të cilët e kanë pranuar Krishtin si Zotruesin e jetës së vet dhe jetojnë në dashurin e tij. Nëse kjo librezë është e rëndësishme për ju dhe ju ndihmon ndajeni atë me të tjerët.

Përkrenarja e shëlbimit

Mburoja e fesë

Panciri i drejtësisë

Brezi i së vërtetës

Shpata e fesë (Fjala e Zotit)

Këpucët – gadishmëria për shpërndarjen e Ungjillit.